

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Segon període

Sèrie C - Número 89

Dimecres, 25 d'abril de 2007

Comissió de Política Territorial

PRESIDÈNCIA DE L'I. SR. EUDALD CASADESÚS I BARCELÓ

Sessió núm. 7

Í N D E X

Compareixença

de representants del Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00017/08) (p. 3)

Compareixença

de representants del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00016/08) (p. 9)

Compareixença

de representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines de Catalunya i Balears amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00020/08) (p. 15)

Compareixença

de representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00021/08) (p. 19)

Compareixença

de representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00023/08) (p. 22)

Compareixença

de representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona i del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00022/08) (p. 24)

Compareixença

de representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona i del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (continuació) (tram. 353-00022/08) (p. 29)

Projecte de llei

de l'obra pública (nomenament de la ponència) (tram. 200-00008/08) (p. 34)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 7

La sessió s'obre a les deu del matí i tretze minuts. Presideix el Sr. Casadesús i Barceló, acompanyat de la vicepresidenta, Sra. Carreras Tort, i de la secretària, Sra. Vilagrà i Pons. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Muro i Bas.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Espadaler i Parcerisas, Sra. Figueras i Ibàñez, Sr. Rull i Andreu i Sr. Sala i Roca, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Labandera Ganachipi i Sr. Pujol Badà, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Estradé i Palau i Sr. Vigo i Sallent, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Montserrat i Culleré, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sra. Clavell i Nadal i Sr. Milà i Solsona, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sr. Domingo Domingo, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el president del Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya, Sr. Joan Escuer Solé, acompanyat del secretari, Sr. Ramon Pérez Mir, i del vocal Sr. Albert Martínez Riu; el degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya, Sr. Josep Oriol Carreras, acompanyat del secretari executiu, Sr. Antonio Battle de Balle Fornells, i de l'assessor jurídic Sr. Pere Antoni Monge Salazar; el degà president del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines de Catalunya i Balears, Sr. Jacinto López Pérez, acompanyat del secretari, Sr. Manuel Godoy Pastor; el president del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia de Catalunya, Sr. David Miralles i Carbonell, acompanyat del secretari, Sr. Ricard González Almuzara; el degà del Col·legi d'Enginyers d'Obres Públiques de Catalunya, Sr. Joan Sánchez Romaní, acompanyat del secretari, Sr. Francisco Javier Navarro Rodríguez; la vocal de la Junta de Govern del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona Sra. Marta Recolons, acompanyada del vicesecretari, Sr. Manel Nicolàs, i el membre de la Junta de Govern del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya Sr. Àlex Zaragoza i Montpel, el president de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya, Sr. Joan Vallvé Ribera, i el director general del COEIC/AEIC, Sr. Antoni M. Grau i Costa.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de representants del Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00017/08). Comissió de Política Territorial. Substanciació.
2. Compareixença de representants del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00016/08). Comissió de Política Territorial. Substanciació.
3. Compareixença de representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines de Catalunya i Balears amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00020/08). Comissió de Política Territorial. Substanciació.
4. Compareixença de representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00021/08). Comissió de Política Territorial. Substanciació.

5. Compareixença de representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00023/08). Comissió de Política Territorial. Substanciació.

6. Compareixença de representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00022/08). Comissió de Política Territorial. Substanciació.

7. Compareixença de representants del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00022/08). Comissió de Política Territorial. Substanciació.

8. Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 200-00008/08). Govern de la Generalitat. Nomenament de la ponència. (Text presentat: BOPC, 20, 3).

La vicepresidenta

Hola, bon dia. Comença la sessió de la Comissió de Política Territorial d'avui, dia 25 d'abril.

Compareixença de representants del Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00017/08)

El primer punt de l'ordre del dia és la compareixença dels representants del Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya amb relació a aquest Projecte de Llei de l'obra pública. Tenim aquí el senyor Joan Escuer, president del Col·legi de Geòlegs, el senyor Ramon Pérez, secretari del col·legi i el senyor Albert Martínez, vocal del Col·legi de Geòlegs. Endavant, quan vulgui.

El Sr. Joan Escuer Solé (president del Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya)

Molt bon dia, primer de tot el que voldríem agrair és la possibilitat de comparèixer aquí. És la primera vegada que el Col·legi de Geòlegs ve al Parlament a fer una compareixença d'aquest tipus i n'estem molt agraïts. També voldríem agrair als responsables del Departament de Política Territorial i Obres Públiques les atencions que han tingut amb nosaltres pel tema d'aquesta llei i la possibilitat de participar-hi.

La intervenció la basarem en dos punts: un seria la valoració que..., és a dir, què ens sembla una mica aquesta llei, i després, doncs, els peròs, les mancances, alguna petició, potser, o alguna crítica o assenyalament; o sigui, ho muntaríem d'aquesta manera.

En línies generals el que ens sembla és que el projecte és bo, sobretot comparat amb l'avantprojecte -l'avantprojecte pensàvem que tenia una sèrie de mancances bastant fortes. No obstant, el projecte veiem que s'ha treballat, que s'ha millorat, i que es nota un canvi substancial respecte al que he dit, a l'avantprojecte. Hi han nombroses referències als temes geològics, cosa que valorem molt positivament, ja que fins ara no eren contemplats en una normativa d'aquest tipus de forma tan explícita, no?

Especialment, considerem millores: la inclusió explícita dels estudis geològics i geotècnics a l'estudi informatiu; és molt important per nosaltres el tema de l'estudi informatiu –ja m'hi referiré més tard al projecte també. La creació d'un consell de túnels ho valorem també positivament, tot i que el nom no ens acaba d'agradar, però ja ho discutiré també una mica més endavant. I d'altres coses com la supervisió, concretament de les obres subterrànies, el tràmit específic d'altres obres singulars, el tema de l'auditoria tècnica..., tot això ens sembla molt bé. Així com el paper del recent..., ja no tan recent, però fa un any es va crear l'Institut Geològic de Catalunya. Aquí a la llei, a les disposicions addicionals se li dona un paper –i pensem que l'ha de tindre–; és una cosa que també considerem una millora.

També, i de forma important, pensem que l'article 50, que dona peu al fet que cada professional que entra dintre de l'obra pública adquireixi la responsabilitat que li pertoca, pensem que això també és una millora. Fins ara les responsabilitats, moltes vegades, en determinats aspectes quedaven diluïdes i especialment en els temes geològics i geotècnics quedaven molt diluïdes. Això pensem que pot ser una eina perquè a partir d'ara això no sigui així.

I una vegada valorat el projecte d'aquesta manera, els voldria comentar alguns aspectes concrets d'alguns articles.

Amb referència a l'article 5, on es parla dels subjectes que participen a l'obra, són molt variats: es parla del promotor, del constructor...; també es parla d'un coordinador de seguretat i salut, al punt *h*, eh?

En un punt *k* parla també, i els ho vull llegir explícitament..., el punt *k*, article 5..., parla que dintre dels subjectes que participen a l'obra pública: «I en podrà haver d'altres que, si escau, estableixi la legislació aplicable amb les funcions que aquesta els atribueixi.» Nosaltres, aquí, pensem i ens preguntem que qui és el coordinador de seguretat, però davant no dels temes de seguretat i salut, sinó davant dels riscos geològics tant d'origen natural com antròpic. És a dir, ens plantejem valorar la seguretat respecte a determinades coses i, des d'un punt de vista de la nostra professió, pensem que el risc geològic, tant natural com antròpic –natural podria ser, per exemple, des d'un esllavissament fins a una inundació, i antròpic podria ser, per exemple, un tema de subsidència provocat per una mina, és a dir per causes humanes–; aquestos temes com queden reflectits respecte a l'obra pública, no?

Pensem que una oportunitat podria ser, dintre d'aquest punt *k*..., desenvolupat amb un reglament o, més tard, la possibilitat de tindre en compte això, no? Llavors, es podria aprofitar per definir-ho, no? I que creiem que això seria un avenç, eh? Pensem que, moltes vegades, una de les limitacions de l'obra pública, una de les coses que fa desviar els pressupostos són precisament aquestos temes, eh? Això s'ha vist en el tema del tren d'alta velocitat, entre d'altres.

Respecte a l'article 7, la programació anual de la Generalitat, tot i que es preveu fer constar la localització geogràfica i el tema de planificació territorial, es podria ser una mica més explícit amb el fet que les obres

públiques han d'anar molt conjuntades amb el tema de planificació territorial. Respecte a això no em vull allargar tampoc.

A l'article 10, estudi informatiu. L'estudi informatiu per nosaltres és el que ha sigut el taló d'Aquil·les de l'obra pública aquí, a Catalunya. En quin sentit? Doncs, moltes vegades, la informació geològica..., l'estudi informatiu era molt..., tenia moltes mancances, no? Ara, fa referència –la llei– a l'obligatorietat de l'existència d'estudis geològics i geotècnics i d'altres de riscos naturals, en aquest punt. Per tant, això seria una millora important.

També fa referència als túnels. I voldria assenyalar, per exemple, que, dintre de..., tot i que ho fa obligatori, pensin –i els ho vull assenyalar– que, per exemple, hi ha un article concret que fa referència a l'estudi d'impacte ambiental, mentre que els estudis geològics i geotècnics i els de riscos naturals anirien dintre de l'estudi informatiu.

Ho vull comparar, perquè vegin que podria ser igualment important extreure, com ja ho veurem una mica més tard..., tot el tema de geologia desvincular-lo, sobretot en temes de contractació, del que és el projecte o l'estudi informatiu –i després hi aprofundiré, perquè ara no els ho puc explicar.

Pensem que és a l'estudi informatiu on actualment hi ha més mancances i on es pot millorar més. És a dir, aspectes..., aquí, a l'estudi informatiu, aspectes geològics, hidrogeològics, de risc previs, de tal manera que al projecte no es poden tindre en compte, perquè al projecte moltes vegades el que passa és que els arbres no et deixen veure el bosc –a l'estudi informatiu et pots mirar el bosc des de lluny–, totes aquestes coses que indirectament poden influir en una obra pública haurien de ser considerades més aviat a l'estudi informatiu; coses que, moltes vegades, estan allunyades inclús, potser a quilòmetres de l'obra pública que estem considerant, no? Per tant, és evident la necessitat d'un estudi informatiu seriós; seriós en temes de geologia *sensu lato*; és a dir, no només la geologia i la geotècnica a què estem acostumats als projectes, sinó aspectes hidrogeològics o de riscos naturals.

Quan s'hagi de modificar l'estudi informatiu, caldrà tenir també en compte aquestes coses; és a dir... Igual que en el tema de projecte –i ja els entro als articles 17 i 18. Quan estem parlant de projectes, hi ha un puntet que es parla..., el punt *k*, on diu que el... Si veuen els articles 17 i 18, quan parla que el projecte haurà d'incloure «estudis geològics i geotècnics, llevat que resultin incompatibles amb la naturalesa de l'obra», nosaltres això no ho acabem d'entendre, no pensem quins són aquells aspectes en què puguin resultar incompatibles, o per què s'ha especificat d'aquesta manera a la llei; és una cosa que ens agradaria que algú ens ho pogués explicar. Entenem que hi pot haver algunes vegades..., on aquest tipus d'estudis no tinguin la importància que potser representen, en temes que poden, per exemple, ser de rehabilitacions i tal, però no entenem per què és a l'únic lloc on s'especifica això, eh?

Pensem que el projecte ja es mira amb lupa els temes, i per tant es mira amb lupa el terreny, i de vegades passa

el que ja els he avançat abans: que els arbres no ens deixen veure el bosc. Per tant, d'aquí la importància de tractar molts temes abans, i de forma seriosa, al projecte informatiu.

Respecte a l'article 19, que seria la tramitació del projecte, es diu que «els projectes han de ser redactats per un projectista sota el control del promotor i, si escau, del gestor» i que «han de ser visats pels col·legis professionals quan així es determini per la legislació corresponent».

Ara, els projectes d'obra pública moltes vegades van visats per un únic col·legi professional. A partir que ara exigirem més responsabilitat a tots els agents que entrin a formar part de l'obra pública, pensem que cadascú hauria de visar la seva responsabilitat. És a dir, si en un projecte constructiu hi ha una annex de geologia, l'haurà de visar el col·legi que toqui, que pot ser el de geòlegs o d'altres, perquè no estem demanant aquí que només siguin els geòlegs els que puguin fer estudis geològics, hi ha d'altres professionals que poden col·laborar i que potser poden visar les coses, eh? O sigui, nosaltres reclamem la competència del competent, no d'un col·legi professional concret, eh?

Amb això hi hauria un paral·lisme amb el recent Codi tècnic de l'edificació, que així ho explica. És a dir, el Codi tècnic de l'edificació..., ara, a les edificacions hi col·laboren arquitectes, aparelladors, geòlegs, enginyers industrials, i cadascú és responsable d'allò seu; doncs pensem que aquí, a l'obra pública, una mica hauria de passar el mateix, no?

Després hi ha l'obligatorietat que un geòleg..., és a dir..., i els estatuts del Col·legi de Geòlegs així ho contemplen, visar..., és a dir, les feines que faci, les ha de visar, no? Llavors, si no les visa, difícilment se'n podrà fer responsable, no? I difícilment un col·legi professional podrà respondre per aquest tipus de professional, perquè té l'obligatorietat de visar les seves feines, no?, sobretot si hi ha una normativa que ho diu, com ara s'explicitaria, no?

A la modificació de projectes –és l'article 23–, és el mateix que hem dit per a l'estudi informatiu: cal tenir molt en compte la geologia en els modificats. Recordin només el tema del Carmel, tots els problemes que hi va haver per la inexistència, inadequació o insuficiència d'estudis geològics en el tema, no?

I arribem al tema de la subcontractació. En tots els articles es parla de més exigència quan parlem d'obres subterrànies, menys aquí, en el tema de la subcontractació. Pensem que cal ser extremadament curosos amb la contractació i subcontractació dels estudis geològics, per tal que els recursos assignats a aquest tipus d'estudis es gastin correctament i no per alimentar intermediaris, com està passant, per exemple, fins ara, no?

Tenint en compte, també, que moltes vegades els estudis geològics no deixen de ser obres, i quan contractem un projecte no té l'estudi de seguretat i salut de, per exemple, els sondejos o les cales que hi han de fer. Pensem que, en els últims quatre o cinc anys, hem tingut quatre accidents mortals al Col·legi de Geòlegs, a nivell estatal, per aquestos temes, i alguns accidents mortals, també,

de sondistes, no? Llavors, això és una cosa que s'haurà d'arreglar; és a dir, quan algú executi obres per a un projecte, com pot ser un sondeig, o com pot ser una cala o com pot ser un estudi geofísic, haurem de tindre en compte aquestes coses, no?

Respecte a la subcontractació, si de cas més endavant, si queda un petit temps, en Ramon Pérez els podrà concretar aspectes més concrets.

Jo ja acabaré, parlant de l'article 47 i de l'article 50, on es parla de les garanties. On són les garanties davant del risc geològic? És una cosa que ens preguntem; la lligo amb el que hem parlat abans..., de la necessitat d'establir una figura que controli els aspectes del risc a les obres públiques, eh? Molts desviaments econòmics, com ja he apuntat abans, tenen aquest origen –no tots, però n'hi ha molts que sí. Pensen, per exemple, que aspectes purament geològics, com pot ser el desviament pressupostari que hi va haver als túnels del tren d'alta velocitat al seu pas per la Riba –va ser molt gran, eh?, va ser de l'ordre..., ens vam gastar pràcticament 70 milions d'euros més del que tocava, vull dir..., i era per un aspecte que s'hagués pogut tenir controlat amb uns estudis més seriosos, no? Vull dir que no és una cosa fútil, el tema, no?

I respecte a l'article 50, que parla de la constitució o de la creació... No, parla de la responsabilitat dels professionals –ja n'hem parlat de la responsabilitat dels professionals. I l'article 52, el consell assessor de túnels. Ens semblaria bé, tot i que pensem que d'obres singulars, a part dels túnels, n'hi ha d'altres. Potser el més convenient seria no tallar-nos ja les perspectives de crear un consell, dir-li d'una altra manera: consell assessor d'obres subterrànies, per exemple, o consell assessor d'obres singulars. Pensen que més endavant ens podem veure, en temes d'obra pública, amb coses com, per exemple, tindre que dissenyar emmagatzematges subterrànies d'anhídrid de carboni, pel canvi climàtic. Això és una obra subterrània i no hi haurà cap consell que ens pugui... Vull dir..., en aquest aspecte, creiem que la perspectiva respecte a l'existència d'un consell assessor hauria..., no hauríem de limitar-li el nom i hauríem de donar-li una entrada millor.

Bé, esperem també que en el futur el reglament que es pugui completar, detallar i desenvolupar respecte aquesta llei, doncs, hi puguem també tindre parer. Creiem que amb aquest precedent, doncs, serà així, i quedem a la seva disposició.

Ara, el que voldria és, si ens queden uns minuts, que el senyor Ramon Pérez els aclarís els aspectes concrets del tema de la subcontractació en els aspectes geològics.

El Sr. Ramon Pérez Mir (secretari del Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya)

Sí, hola, bon dia. Com ha dit el president, el Joan Escuer, moltes gràcies per haver-nos convidat.

Quan hem llegit el Projecte de llei d'obra pública, ja en l'exposició de motius ens ha donat la sensació que hi havia uns punts bàsics, que després també surten en l'articulat, que es vol que es compleixin en aquesta llei, no?, que eren, per una part, assegurar que el model de

contractació pública garanteixi la lliure concurrència, i la utilització eficient dels fons públics, la transparència i el compliment de la normativa de riscos laborals.

Nosaltres creiem que amb el model actual –i que no preveu la llei cap canvi de contractació de la geologia i geotècnia per part de l'Administració catalana en obra civil–, creiem que en els treballs geològics geotècnics, per molt que hi hagi la llei, a aquests motius, aquestes intencions, no se'ls podrà donar compliment. Creiem que hi hauria d'haver unes modificacions bastant clares en la forma de com es contracta la geologia i la geotècnia. I ens explicarem.

Actualment, com es contracta la geologia i la geotècnia en la gran majoria dels casos? Hi pot haver excepcions –n'hi ha–, però són excepcions molt puntuals. Doncs, en una obra subterrània de molta importància, doncs potser hi ha una part d'auscultació que es contracta directament per l'Administració, però en la immensa majoria d'obra civil, la geologia i geotècnia no la contracta l'Administració catalana directa a les empreses i als professionals de geologia i geotècnia, sinó que el que fa és treure un projecte, licita aquest projecte, el contracta una enginyeria i l'enginyeria subcontracta una empresa perquè faci els treballs de geologia i geotècnia, però la subcontracta; és a dir, l'empresa de geologia i geotècnia no treballa per a l'Administració, està treballant per a una enginyeria. Per tant, la lliure concurrència ja no existeix –ja no existeix–, perquè les empreses de geologia i geotècnia no poden presentar-se a processos de licitació de les seves feines.

La transparència tampoc existeix perquè, bé, ningú sap exactament qui contracta a qui ni amb quins criteris; no se sap. I la utilització eficient dels fons públics tampoc hi és. L'Administració gasta diners suficients, creiem nosaltres, en la realització d'estudis geològics i geotècnics, el problema és que no arriben a qui fa els estudis geològics i geotècnics, perquè, evidentment, si va subcontractat, doncs està clar que el qui contracta, doncs no subcontracta al mateix preu, no? A part, ja, de les condicions que hi pugui haver després de formes de pagament i altres.

Pel que fa al compliment de riscos laborals, actualment no s'està complint la normativa de prevenció de riscos laborals pel que fa als treballs de geologia i geotècnia. Això..., no passa res, fins al dia que passarà. Per què no es compleix? Doncs, perquè no es liciten directament de l'Administració, els estudis geològics i geotècnics, sinó que va amb un projecte. Hi ha un projecte, i com que és projecte i no és obra, no té inclòs el que és el projecte de licitació. El que és la licitació, els plecs, no porta inclòs un estudi de seguretat d'obra. De manera que, quan nosaltres anem a fer les feines de geologia i geotècnia amb les màquines de sondejos, cales, no hi ha un pla de seguretat ni hi ha res –ni hi ha res–, perquè no hi ha un estudi previ. En tant que no hi ha un estudi previ, tu no pots fer un pla de seguretat d'aquella feina. És la normativa de riscos laborals que funciona així.

Això com es podria evitar? Molt fàcil: que l'Administració fos ella qui contractés els estudis geològics i geotècnics, en el plec de condicions s'ha de tindre en compte que és un tema d'obra i que hi ha d'haver, per

tant, doncs, un estudi previ de seguretat, i una contractació directa –«directa» vull dir amb un concurs públic i directe a l'empresa de geologia i geotècnia, doncs, que considerés oportú.

Per altra part, en el treball de la Comissió d'Investigació del Carmel, va quedar molt palès i es va parlar molt de la desconexió tan gran que hi havia entre les empreses que feien els estudis geològics i geotècnics en fase de projecte i, després, quan arribava la fase de construcció de l'obra, totes aquestes persones que havien estat fent aquest estudis, havien desaparegut del mapa i no s'havia aprofitat per a res la seva feina ni el seu saber en aquella zona. És a dir, com pot ser? A vostè no l'han cridat mai després de tota la feina que van fer durant l'obra? No. Per què no se l'ha cridat mai? Doncs perquè ningú l'ha contractat mai. Clar, qui primer fa els estudis geològics i geotècnics en fase de projecte i qui l'ha contractat és una enginyeria que fa el projecte. Quan s'ha acabat el projecte, aquesta persona ja ha acabat la feina, i després, la constructora, la direcció d'obra, doncs en contracta uns altres.

Nosaltres creiem que el model més correcte i més eficient, tant per fons, per transparència com perquè sortissin bé les feines, fóra que fos l'Administració qui contractés directament els estudis geològics i geotècnics, i tindria així la possibilitat de fer una contractació continuada d'un mateix equip des de les fases d'estudi previ, projecte i execució de l'obra, que fóra, doncs, l'adient, no?, l'adient per optimitzar tant recursos, com per donar seguretat.

A part, també es dona, sempre –sempre, la realitat és aquesta, professionalment ho vivim cada dia–, un problema amb el terminis, en tant que fóra bo que quan un projectista inicia un projecte, ja hauria de tenir la informació geològica d'aquell traçat; ja l'hauria de tindre. Perquè si no, resulta que les empreses de geologia i geotècnia han de córrer a entregar els projectes..., l'han d'entregar el dilluns perquè el projecte s'entrega el divendres, no? És a dir, hi ha un decalatge de temps que no..., que resulta que el projecte no ha aprofitat suficientment tampoc la informació geològica que s'ha generat.

En resum, creiem que els motius i aquestes intencionalitats de transparència, aprofitament de fons públics i compliment de riscos laborals, doncs són ineludibles i són boníssims, però amb l'actual sistema de contractació de geologia i geotècnia, creiem que no es poden aconseguir.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Escuer, senyor Pérez. Ara obriríem un torn d'intervenció de tots els grups i, una vegada finalitzat aquest torn, doncs, els dubtes que s'hagin pogut plantejar o els aclariments que s'hagin demanat, doncs els contestarien els representants del col·legi oficial. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, senyor Rull... Té la paraula.

El Sr. Rull i Andreu

Sí, moltes gràcies, senyora presidenta. Gràcies per la seva compareixença avui, aquí, per nosaltres és molt important; de fet hi va haver un consens significatiu que vostès segur que havien de comparèixer en la tramitació d'aquesta llei.

Jo, de fet, simplement recollir dos elements que considerem transcendents de la seva intervenció. Per una banda, aquesta proposta que fan de canviar, diguem-ne, l'abast d'aquest consell assessor de túnels per obres subterrànies o obres singulars, eh? Aquí sí que ens agrada que ens poguessin ampliar una mica més aquest concepte d'obra singular. Vostè plantejava un cas concret, hipòtesi de futur, però per poder desenvolupar algun tipus d'esmena, el que ens agradaria és que ens poguessin ampliar aquest terme.

I segon, que trobem d'una lògica i un sentit comú molt evident aquest darrer element que també posaven sobre la taula d'una contractació directa de la geologia i la geotècnica per part del Govern, per part de la Generalitat. I aquí una pregunta des d'un punt de vista d'incorporació de geòlegs a la pròpia estructura de la Generalitat; en diverses ocasions hem sentit a dir, diguem-ne, que hi ha un dèficit significatiu. En cas que s'incorporés aquesta novetat, creuen que l'estructura de la Generalitat, diguem-ne, té prou base, té prou presència transversal de geòlegs per poder-ho fer viable?

I després una darrera pregunta sobre la disposició addicional segona, sobre la informació sobre el sòl i el subsòl. És a dir, la base de dades que hi ha en aquests moments, de què disposa l'Institut Geològic de Catalunya, quina qualificació tindria des de la seva perspectiva? És a dir, d'entrada és una base prou sòlida? Com podríem fer que hi hagués, diguem-ne, aquest arxiu històric de tots els elements que es puguin anar suscitant en les diverses obres públiques? Em sembla que tot allò que es va fent, en determinats moments, el propi Govern de la Generalitat hauria d'establir mecanismes per poder-ho arxivar, per poder-ho emmagatzemar. Vejam si ens poguessin fer alguna reflexió al voltant d'aquest tema. I tornem un altre cop a agrair la seva compareixença avui, aquí.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Rull. Per part del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyora presidenta. Només per agrair la presència del Col·legi de Geòlegs i esperar aquestes aportacions precises en matèria escrita per treballar-les en el període d'esmenes.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Labandera. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyora presidenta. Primer agrair-los la seva compareixença, les explicacions que han donat. Estic segur que, després de l'afer del Carmel, la creació de l'Institut Geològic, jo crec que també, en certa manera, va ajudar també a prestigiar la professió i fer que, per primera vegada, l'Administració tingués en compte la importància que tenia la seva professió en qualsevol tema d'obra pública. Agrair-los aquesta compareixença, les explicacions que han donat, i tinguin per segur que tindrem en compte, en la tramitació de la ponència de la llei, totes les especificacions que ens han fet, tant pel que fa a la subcontractació, com al consell assessor de túnels, les garanties de risc geològic, els articles 7 i 8 de la incompatibilitat, que deia vostè, i també, doncs, el problema aquest de l'estudi informatiu, que és el..., com ha dit vostè, és la mare dels ous de tots els problemes de l'obra pública.

Agrair-los novament la seva compareixença.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Vigo. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyora presidenta. Moltes gràcies per la compareixença, perquè crec que totes les compareixences, evidentment, són molt interessants; la de vostès crec que, a més de ser molt interessant, crec que han tocat dues qüestions importantíssimes al llarg, doncs, dels articles de què han fet les seves reflexions, i que, com a ponent de la llei, ens anirà molt bé a l'hora..., en aquests moments estem ja pràcticament, doncs, confeccionant, acabant, perfilant les esmenes.

Jo destacaria dues qüestions, no? El tema del consell assessor. Crec que ampliar aquest consell assessor de túnels al que vostès comentaven d'obres singulars, sincerament crec que és encertat. És buscar, no?, el contingut del propi títol i el contingut a dins, que reflecteixi aquestes obres singulars, com molt bé vostès comentaven.

I després, doncs, anant-nos-en una mica a la disposició segona, no?, quan se li demana a l'Institut Geològic de Catalunya que ha de facilitar al promotor, si s'escau, etcètera, tota la informació. Jo crec que vostès legítimament, i crec que molt encertadament, ens demanen que pugui ser la mateixa Administració qui contracti directament, doncs, per tema de terminis, perquè si no, no s'entenen, etcètera, tot el que vostè, senyor Pérez, comentava.

Per tant recollim tot el que vostè ens ha comentat: el tema dels riscos, el tema del consell assessor i, evidentment, la contractació directa per tal de plasmar-ho via esmenes i poder arribar, evidentment, a un acord consensuat.

Moltíssimes gràcies per la seva presència.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora Montserrat. Per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyora presidenta. Moltes gràcies als representants del Col·legi de Geòlegs per ser aquí. Nosaltres els voldríem plantejar un aspecte molt concret, que és a partir de la seva reflexió entorn a la necessitat de contractar de forma prèvia i separada els treballs de geologia o geotècnia. I per ser pràctics, a veure si vostès creuen que seria possible delimitar quins són els tipus d'obra o de projectes en què podríem justificar especialment aquesta exigència; poder començar per un tipus d'obra que poguéssim considerar especialment important des d'aquest punt de vista, on aquests treballs separats i previs tinguessin un caràcter determinant o substancial, i poder-ho comparar amb altres tipus d'obra on això no seria exigible, com a mínim de forma immediata, eh?, per fer les coses bé, començant des d'un punt de vista molt pràctic amb les obres on podem tenir majors riscos. Això per una banda.

I per l'altra, vostès ens han parlat de la subcontractació, que vostès d'alguna manera són sempre subcontractats, pel fet que el contractat de l'Administració sempre és el projectista. Ens agradaria saber, però, quina és la seva percepció, la seva experiència de com està funcionant la subcontractació, però ja en la fase d'execució de l'obra. Ens interessa la seva mirada sobre aquest tema que a nosaltres ens preocupa molt i molt, com està afectant això en la prevenció de riscos laborals, i en concret, atès que tenim un article 35, en la llei, que regula aquesta subcontractació, saber quina és la seva impressió sobre aquest precepte.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora Clavell. Per donar resposta a les preguntes plantejades pels grups parlamentaris, té la paraula el senyor Escuer.

El Sr. Joan Escuer Solé

Bé, començaré pel tema del consell assessor. No ho tenim del tot desenvolupat, però tenim algunes notes que els farem arribar, segur. El tema és, com ja els he dit, que no només hem de considerar singulars els túnels, eh? Hi ha d'altres obres que poden ser igual de singulars i que ens veurem..., tard o d'hora ens enfrontarem amb elles, com poden ser..., algun pont pot ser singular, alguns transvasaments poden ser singulars, alguna gran presa pot ser singular, tot i que aquestes competències, ara, potser, dintre la Generalitat, o no hi són o hi són diluïdes. De totes maneres estaria bé que es pogués dir la seva.

És en aquest sentit que pensem que el consell assessor ha d'estar obert. Ara, nosaltres ho entenem perfectament que hi hagi..., després del que va passar amb el Carmel, que la por, per dir-ho d'alguna manera, estigui

molt centrada en el tema túnels, però no només els túnels tenen dret a tindre el seu consell, no?, sinó que...

Respecte al tema de tindre professionals de la geologia –geòlegs i enginyers geòlegs– als *staff* de diferents departaments de la Generalitat, nosaltres pensem que és insuficient, eh?, vull dir..., tot i que sabem que està millorant. Per exemple, amb la creació de l'institut, ara, recentment, fa quinze dies s'han convocat quatre places de perfil baix, però bé, són quatre places per a geòlegs, enginyers geòlegs; vull dir..., això creiem que pot anar canviant.

Un lloc on seria convenient un increment de la participació, per exemple, podria ser en alguna de les empreses públiques, com podria ser GISA, o com podria ser inclús Regsa, no? Això ho valoraríem molt bé, eh? Sabem perfectament la reticència que hi ha a crear aquest tipus de llocs una mica inamovibles a l'Administració, però hi ha uns mínims que sí que hauríem d'atènyer, eh?, uns mínims que ara creiem que no hi són, eh?

I respecte a la informació existent avui en dia a l'Institut Geològic de Catalunya, és molt, molt parca, eh? Tenim un gran repte per endavant: no tenim una cartografia, per exemple, a escala apropiada, com pot ser un 25.000; no hi ha una cartografia geològica de zones urbanes, on... Sí que hi ha diverses coses pilot. Sí que sabem que l'actual Institut Geològic –i les directrius del Departament de Política Territorial així ho diuen– vol donar una forta empenta a tots aquests projectes, però ara per ara no disposem d'aquesta informació o està de forma tan dispersa que moltes vegades és molt, molt difícil d'assumir-la.

En aquest sentit, pensin, per exemple, que una gran millora seria..., que això no sé si hauria de quedar dintre de la llei d'obra pública, però qualsevol excavació que es fa en àmbit urbà a Barcelona –qualsevol excavació que es fa–, de la mateixa manera que es mira si hi ha algun tipus de resta arqueològica, que això representa parar el projecte una temporada, en el tema geològic no representaria parar-ho, vull dir..., que hi hagi un tècnic –geòleg, enginyer geòleg, enginyer de camins o enginyer de mines– que aixequi..., quin tipus de terreny? Uns mínims sobre el tipus... Amb això ja es guanyaria molt, perquè pensin que es veu molt més, moltes vegades, en una excavació que en un sondeig, i moltes vegades també estem tapant autèntiques obres d'art geològiques, autèntics..., els geòlegs en diem «afloraments», i les estem tapant perquè pensem que les pedres no són boniques, no? Això és una cosa que..., hem de canviar potser una mica la mentalitat en aquest sentit.

No els dic res més, perquè les preguntes del tema de subcontractació les respondrà en Ramon Pérez.

El Sr. Ramon Pérez Mir

Sí, quant al tema de la contractació i la subcontractació, que ens comentàveu, doncs, en quin tipus d'obra i projectes, doncs, caldria fer aquesta contractació directa, nosaltres creiem que hauria de ser a totes –a totes–, perquè els principis de..., perdre recursos..., no ens podem permetre el luxe de perdre recursos, en un tipus d'obra, sí, i en unes altres, no, evitar la transparència en la contractació; hi ha de ser en tot. I els riscos laborals s'han

de complir a totes les obres, tant si és una cala per a una rotonda com si és una cala per a un túnel. Ara bé, està clar que es pot fer una prioritització, no?, es podria fer. El que passa és que, potser, més que fer una prioritització de en quines obres, sota el nostre punt de vista, no tot el tipus de contractació de geologia i geotècnia, feta directament per l'Administració, hauria de ser del mateix estil. Per exemple, doncs, l'estudi geològic i geotècnic d'una línia de metro, doncs, evidentment justifica més que suficient que sigui un contracte únic per fer l'estudi geològic i geotècnic d'aquella línia de metro, no?, o fins i tot d'obres bastant més petites. Ara bé, potser sí que fer un contracte únic i un concurs únic per a un estudi geològic i geotècnic, doncs, d'una rotonda..., doncs, home, és un procés administratiu gran per a una cosa tan petita. Però en aquests casos, com fan d'altres administracions, existeixen els concursos per paquets, no?, que, així com, per exemple, en temes de direccions d'obra o de control de qualitat, l'Administració, doncs, treu un concurs que licita el control de qualitat de vint-i-cinc instituts –no d'un, perquè, clar, fóra un concurs molt petitet–, doncs es pot fer el mateix amb els temes de geologia: es pot licitar per paquets d'obres o per zones, no?, de manera que també ho cobreixes. El que està clar és que els riscos laborals no podem permetre'ns, doncs, que no es compleixin en segons quines obres, en unes sí i en unes no, igual que els altres temes.

Pel que fa a la pregunta sobre com funcionava la subcontractació en el moment de l'execució de l'obra pel que fa als riscos laborals i els treballs geològics. Pel que fa a la prevenció de riscos laborals, sempre hi pot haver alguna excepció, però en els treballs geològics que es desenvolupen en una obra ja començada, es compleix i es compleix molt bé. Per què? Doncs, perquè el contractista ja té un pla d'obra fet, que l'empresa de geologia s'hi ha d'adherir, si no és que no hi ha la part de geologia reflectida en aquest pla de seguretat d'obra. Si no hi és, llavors som nosaltres els que hem de fer, doncs, l'addenda que se'n diu, l'afegitó, doncs, de la nostra part; però es compleix, els riscos laborals en obres començades es compleixen, almenys en obres grans. En obres molt petites..., bé, potser no tant, no?, però en obres grans es compleix.

I quant als treballs geològics a obra, doncs, ja lligant-ho amb el fet de la subcontractació, se'n fan –se'n fan–, i el que passa és que es fan per uns motius que no s'haurien de donar, no? Perquè és bastant habitual, doncs, que en el moment que un contractista, doncs, té adjudicada una obra civil, el primer que fa és contractar un estudi geològic. Per què? Doncs, per veure quines mancances hi pot haver en l'original i llavors, doncs, ja entrar en una dinàmica, doncs, de modificats, no? Clar, això, si aquest..., i llavors ja comencem amb els recursos que es disparen, que tot canvia, i aquí ha canviat tot. Clar, si l'Administració hagués contractat, ella, un estudi geològic complet al començament, possiblement això ja no caldria, no?

Res més, gràcies.

La vicepresidenta

Molt bé, agraïm la compareixença dels representants del Col·legi Oficial de Geòlegs de Catalunya i suspenem la sessió un minut.

El Sr. Joan Escuer Solé

Quedem a la seva disposició per al que convingui.

La vicepresidenta

Molt bé.

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i tres minuts i es reprèn a tres quarts d'onze i sis minuts.

El president

Bé, abans de res, doncs, el que vull fer és donar la benvinguda als representants del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya, per la seva compareixença amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública, i concretament, doncs, al senyor Josep Oriol Carreras, que és el degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports, al senyor Francisco Javier Vizcaíno... (*Veus de fons.*) No ha vingut? (*Pausa.*) Doncs, el senyor Antonio Batlle de Balle, que és el secretari executiu, i el senyor Pere Antoni Monge, que és l'assessor jurídic.

Compareixença de representants del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00016/08)

Per tant, doncs, quan vulguin ens poden fer la seva exposició i explicar la seva posició respecte aquest projecte de llei.

Gràcies.

El Sr. Josep Oriol Carreras (degà del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, estem davant del Projecte de Llei d'obra pública i, per tant, davant d'una futura norma molt important des de molts punts de vista, particularment ho és per a nosaltres, els enginyers de camins, canals i ports, perquè la major part de les competències professionals dels quals recauen sobre les execucions dels objectes que es proposen regular. I per tant, creiem que és de màxima importància per a nosaltres.

És més, la nostra professió va ser creada específicament per donar resposta tècnica a les obres que componen allò que entenem per obra pública, àmbit propi de l'enginyeria civil. Per aquest motiu, el col·legi professional que m'honor a representar els volem agrair aquesta oportunitat per poder expressar la nostra opinió com a enginyers de camins i com a professionals experts en aquest sector.

En el seu moment ja vàrem dir alguna cosa –preparada, és cert, amb certa precipitació, tot s’ha de dir– en el tràmit que ens va donar el departament. I, a més a més, en alegrem que s’hagin recollit en el projecte de llei alguns dels nostres suggeriments. Principalment el de la figura cabdal –que nosaltres considerem cabdal– del delegat d’obra, i, d’una altra banda, també, la necessitat que el control i seguiment en l’execució de l’obra es dugui a terme sota la direcció de tècnic amb la titulació adequada. Volem, però, fer algunes precisions al respecte.

El Projecte de llei recull, en efecte, la figura del delegat d’obra del contractista, en l’article 5, és a dir, allà on la llei fa el cens dels diferents agents que intervenen en el procés. Tanmateix, ja no se l’esmenta en cap lloc més. I això creiem que es deu a dues confusions. La primera: la primera consisteix, com fa el projecte de llei, a atribuir-li al delegat la funció d’organitzar l’execució de l’obra, quan això no és missió del delegat, sinó del cap d’obra. Una altra cosa és que les dues figures puguin ser encarnades per la mateixa persona, però no cal confondre les dues funcions. Això és habitual, però no té perquè ser-ho.

I la segona confusió és quan el text del projecte reserva la seva intervenció per quan sigui necessària; gran i greu confusió al nostre entendre. En l’obra pública, sempre ho és de necessària. Resulta imprescindible que el contractista nomeni sempre una persona capaç com a interlocutor amb els altres agents, singularment davant del director de l’obra. La correcta transmissió de la informació i de les instruccions tècniques és condició necessària, encara que no suficient, per a la correcta i segura execució de l’obra i la realització del projecte; cal garantir-la sempre, doncs. Sempre hi ha d’haver delegat d’obra, i sempre ha de tenir la titulació idònia.

Aquesta darrera paraula ens aboca a parlar d’un concepte de gran importància «la idoneïtat del tècnic». No és un concepte nostre, sinó del Tribunal Suprem. Es poden comptar ja per centenars, dictades al llarg de les dues últimes dècades, les resolucions jurisdiccionals que dirimeixen els conflictes de competències professionals entre tècnics, a base de respondre la pregunta sobre quina és la titulació idònia per assumir el treball i la responsabilitat en qüestió.

El text no l’empra, sinó que qualifica el títol dels agents tècnics amb l’adjectiu «suficient». I no es tracta aquí de suficiència, sinó d’idoneïtat. És evident que si no és idoni no pot ser suficient, però el terme es basa en suposades gradacions i pot induir a buscar llindars de mínims en un camp, el de les competències professionals tècniques, on no n’hi ha de mínims. Màxim en un àmbit com el que ens ocupa, el de l’obra pública, amb un objectiu com el que estem cercant, el de la seguretat, que ens obliga a parlar d’excel·lència i no pas de suficiència; no poder aprovar, hem de sortir amb nota i sempre que es pugui amb matrícula.

Cal substituir en tot el text l’expressió «titulació acadèmica i professional suficient» per la de «titulació acadèmica i professional idònia», i així ajustar-ho a la ja secular exigència de la jurisprudència dels tribunals, inclosos els d’àmbit català.

Aplaudim que s’hagi recollit el visat del col·legi professional quan la normativa corresponent així ho determini, com fa el projecte de llei en els casos de l’estudi informatiu o amb projecte i del projecte. No obstant, no entenem per què, com no sigui per un descuit, no s’ha fet igual esment en els casos del director d’obra i del delegat d’obra. El visat és, entre d’altres coses, l’acreditació professional del tècnic, tant des del punt de vista del seu legítim exercici de la professió, la seva habilitació vigent –molt important: vigent– com des del punt de vista de la seva idoneïtat vers l’obra en qüestió; és a dir, la seva competència.

El visat deixa constància dels canvis dels tècnics intervinents, i per tant de les respectives responsabilitats. Cal tenir en compte, a més, que les assegurances que els col·legis professionals tenen en empara dels seus col·legiats, estan lògicament lligades al compliment de la normativa del visat, com no podria ser d’una altra manera.

Respecte a les responsabilitats, voldríem fer dues consideracions al contingut de l’article 50. Per molt que aquest només parli de la responsabilitat dels redactors dels estudis i projectes, dels directors d’obra i dels constructors, l’absència de menció no alliberaria, en el seu cas, de responsabilitat els promotors, gestors, supervisors, auditors, coordinadors de seguretat i salut, i inclús membres del consell assessor. Ni la llei ni la societat poden i, de fet, no deixen de banda el conjunt d’agents que participen en la presa de decisions quan les coses van mal dades. Més valdria reconèixer-ho de bell antuvi, i evitar que algú pugui pensar que si no és a la llista, a ell no li toca.

I també cal dir que, per molt que aquesta i altres lleis s’entestin a ignorar la realitat amagant el cap sota l’ala mitjançant preteses fugides, com ara la d’exigir pòlisses d’assegurances que cobreixin les responsabilitats que se’n poguessin derivar, tothom sap que no hi ha cap professional que pugui pagar les primes d’assegurances que es poden meritjar per cobertures sobre les mitjanes i grans obres públiques i les seves possibles conseqüències. També aquí caldria reconèixer-ho i donar-hi solucions.

És tota la societat en el seu conjunt la que posa en marxa el procés inversor de risc, a través dels seus poders legítims, i la que es beneficia del resultat. Que ningú no descansi pensant que l’assegurança d’un enginyer pot cobrir qualsevol eventualitat. No defugim responsabilitats i conseqüències, alertem d’impossibilitats.

Cal que els poders públics articulin com cobrir els riscos que el mateix interès públic exigeix córrer. Això i prevenir adequadament. Per aquest motiu, insistim en la idoneïtat i la qualitat dels tècnics responsables, en la seva habilitació professional, en la concurrència de totes les figures que la pràctica ens aconsella, i en el visat professional del col·legi que els aplega, tot ordenant els seu exercici. És oportú crear nous sistemes de control, però també exigir i fer funcionar els que ja existeixen.

No volem deixar passar l’ocasió d’expressar la nostra satisfacció pel contingut de l’article 53, relatiu a les possibilitats de l’arbitratge. Hi apostem decididament, i a ben segur que els nostres professionals intervindran directament en molts casos a dirimir per mediació o

arbitratge. Però hi ha dues qüestions que ens neguitegen i les hem de dir. La primera és que en el redactat actual no resta salvada l'autoritat del director de l'obra i del coordinador de seguretat i salut en fase d'execució. I la segona, que quan el text salva l'autoritat del promotor, ho fa de tal manera que invalida tot el que s'havia dit fins aquell moment, és a dir, anul·la l'eficàcia de la mediació, concòrdia o arbitratge.

Aquesta és la conseqüència de prescriure, com ho fa el projecte de llei, que –entre cometes– «aquestes intervencions i decisions s'adopten al marge de les plenes facultats de direcció, d'interpretació i de resolució de contractes que correspon al promotor», com així ho diu l'article 53.4. L'Administració no es pot fer aquesta reserva, o se sotmet, o no, l'admet o no l'admet; el que no pot dir és que l'admet, però que, al capdavall, decideix ella.

En un altre ordre de coses, volem transmetre'ls una certa preocupació; preocupació motivada per l'abundant acumulació de conceptes indeterminats que conté el projecte de llei, precisament en aquells extrems que marquen les delimitacions en l'aplicació de la llei. Tant és així que es pot dir que la concurrència de trets procedimentals que el projecte introdueix depèn exclusivament d'aquesta mena de conceptes, com per exemple «especials circumstàncies», «magnitud», «complexitat», «especial complexitat», «llarg termini», «canvi substancial», «modificació substantiva», «dificultat tècnica»... Les qüestions més importants, les mesures més decisives depenen de la interpretació que en cada moment es doni a aquestes expressions, sense que el projecte incorpori cap joc criteriòlogic, no ja de caire quantitatiu, sinó ni tan sols qualitatiu, per poder apropar-nos a una intel·ligència conceptual que pugui ser comunament acceptada i de comprensió *a priori*.

Les normes que pateixen aquesta, entre cometes, «maltia», han estat, per desgràcia –i no descobrim res de nou–, un focus d'aplicació discrecional, a voltes arbitrària o discriminatòria en mans dels detentors del poder polític administratiu, amb difícil remei per part dels tribunals de justícia, que es troben gairebé tan venuts com el ciutadà. Que no ens torni a passar ara. Val a dir que, quan el projecte de llei ens ajuda amb alguna precisió quantitativa, ho fa amb un sostre tan baix que pràcticament ens deixa on érem. A tall d'exemple, citem el límit dels 10 milions d'euros per poder establir el procediment restringit com a ordinari, quan amb aquests diners tothom sap que avui tot just es pot fer un quilòmetre i mig d'autopista.

Una interpretació restrictiva d'aquest concepte de complexitat dels projectes restaria efectes a l'aplicació d'aquesta llei. Altrament, una interpretació excessivament laxa provocaria un procés de ralentització generalitzada de l'execució de l'obra pública a Catalunya; aquests són els perills.

Potser la solució radiqui en l'ampliació de les funcions del consell assessor. La seva creació és una molt bona notícia; esperem que se li pugui treure tot el profit que l'expectativa deixa entreveure. Però, senyores i senyors diputats d'aquesta comissió, tots sabem que l'atiador d'aquesta llei ha estat un fet lamentable, una greu des-

gràcia: l'esfondrament del túnel del Carmel. Aquesta llei, per tant, és una reacció plausible per evitar-ne casos així en el futur. Però la pregunta és: per què no aprofitem l'ocasió? Per què no elevem l'òptica? Per què no li donem un abast superior? No només els túnels, ni només els túnels sota sòl urbà són complexos, i delicats i amb riscos; no només aquestes obres, no?

La llei ja les té en compte aquestes altres obres en el seu articulat, i a totes elles esten les seves prevencions, menys en la instància més nova, més útil i més prometedora: el consell assessor, que només és consell assessor de túnels. Per què no crear el consell assessor de túnels i d'obres públiques singulars?, o fins i tot simplement el consell d'obra pública de Catalunya?

Caldrà esperar a tenir algun problema seriós en una presa, en un pont d'una autopista, o en un ferrocarril o en un port per crear-lo? Potser ara és el moment. Ara tenim l'ocasió i la motivació. Una llei costa d'engegar, o d'endegar. Dotem-nos ja d'un instrument integral que ho abasti tot, amb les seccions especialitzades que siguin necessàries. Aquest consell, a més, pot resoldre la concreció necessària en cada moment d'aquells conceptes cabdals però que llur indeterminació pot arribar a malmetre una correcta aplicació, bé configurant els criteris generals de discriminació, bé dirimint la qüestió en cada cas dubtós.

Senyores i senyors diputats, en aquest consell, sigui quin sigui l'abast final que aquest Parlament li vulgui donar, i es digui com es digui a aquest consell assessor, dèiem, nosaltres volem ser-hi. El Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports vol ser-hi, perquè ha de ser-hi. No podem deixar fora a la corporació professional de dret públic que aplega el col·lectiu de professionals que més competències tenen en la matèria –en túnels i en obres públiques en general.

Ja sabem que hi haurà enginyers de camins en el consell nomenats per altres instàncies, prou que ho sabem; però no diem pas això. Parlem del col·legi com a tal, parlem que la professió pugui designar els companys i companyes que creiem que són els nostres màxims experts en aquestes matèries i en cada moment. Massa vegades es malgasta, per part de la societat i de l'Administració, el gran capital humà i experiencial viu, vigent, actual que acumulen els col·legis professionals; que no passi ara un altre cop.

I ja acabo. És molt important que aquesta llei sigui una bona llei. Catalunya necessita que sigui una llei de gran qualitat tècnica, perquè les obres públiques catalanes també la tinguin i s'executin amb precisió, eficàcia i seguretat. Projectant i dirigint obres públiques, nosaltres, els enginyers, assumim les nostres responsabilitats. Ara els toca a vostès assumir les seves, principalment a vostès, però no hem volgut deixar passar l'oportunitat ni defugir una certa quota de responsabilitat que d'ella se'ns deriva per emetre també les nostres opinions al respecte i haver aportat, si així els sembla, la nostra petita contribució; petita, però decidida i, evidentment, entusiasta.

Senyores i senyors diputats i diputades, gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, senyor Oriol. Ara, si hi ha algun grup parlamentari que vol fer algun..., vol demanar algun aclariment, alguna informació complementària sobre l'exposició que ha fet el degà del Col·legi d'Enginyers, doncs, pot fer-ho. El senyor Rull...

El Sr. Rull i Andreu

Sí, gràcies, senyor president. Gràcies per la seva compareixença; jo crec que ha estat molt sintètica.

El nostre grup es queda amb un plantejament que feien: excel·lència *versus* suficiència. El problema és com concretar-ho. Vostès em sembla que ens han fet un encàrrec molt evident, que és treure aquesta llei d'allò que en termes jurídics se'n diu «allò jurídicament indeterminat». El problema és que és d'una complexitat tècnica de primera magnitud, i aquí sí que el que ens agradaria es poder mantenir la interlocució durant tot el procés d'esmenes, per poder, doncs, com a mínim avançar-los quins són els elements que des de la nostra perspectiva compleixen aquesta indeterminació i veure com la podem esmenar, però amb el risc –allò que vostès apuntaven– de fer una llei excessivament rígida, d'una llei que més que facilitar els processos, els dificultin, i més en un moment, doncs, que el que necessitem és mantenir un equilibri perfecte entre la qualitat de l'obra pública i la capacitat d'executar-la amb el màxim de celeritat possible, eh?, per poder fer front a un dèficit d'infraestructures que encara continua patint el nostre país.

I dins aquests conceptes d'allò que en diem «jurídicament indeterminats» hi ha la idoneïtat del tècnic, eh? Avui, durant aquesta Comissió de Política Territorial, compareixen diversos col·legis. Aquí també haurem de fer aquest esforç i ens hi hauran d'ajudar d'altres departaments de la Generalitat, de veure com distribuïm cadascuna de les competències.

Jo..., simplement una última reflexió i una pregunta, o un parell de preguntes. L'última reflexió és sobre aquest consell assessor d'obres singulars, o d'obra de Catalunya. El Col·legi de Geòlegs que acaba de comparar també van en la mateixa línia que plantegen vostès, eh? Per tant, anem coincidint i nosaltres ja hem expressat que veuríem amb bons ulls això.

Dues preguntes concretes. U, el paper de GISA en tot el procés; el paper del promotor en tot el procés. Durant la Comissió d'Investigació del Carmel, doncs, van quedar massa buits sobre el paper que ha de jugar en el dia a dia de l'execució de l'obra. Quina percepció en tenen vostès? I segon, una polèmica que s'ha suscitat sobre com queda regulada la subcontractació. Des de la seva experiència com a enginyers de camins, canals i ports, com veuen que la llei reflecteix la subcontractació? Creuen que això pot ser un impediment en el bon funcionament de l'execució de l'obra pública? Creuen que és sobrer d'incorporar aquest article? Que s'hauria de matisar en algun aspecte concret?

Aquestes serien les reflexions del Grup de Convergència i Unió.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. El senyor Labandera també m'ha dit que volia intervenir...

El Sr. Labandera Ganachipi

Sí, agrair al Col·legi d'Enginyers, Camins, Canals i Ports la seva compareixença. El nostre grup no té preguntes, però sí que ha recollit, en tot cas, els suggeriments concrets que hi ha, i si, a més a més, el formuleu per escrit...

El Sr. Josep Oriol Carreras

Sí, sí.

El Sr. Labandera Ganachipi

...sempre ajuda també que almenys el puguem estudiar. És a dir, jo crec que el compromís del nostre grup és analitzar-les totes i, per tant, no em puc comprometre, evidentment, a dir «ho acceptarem o ho incorporarem com a esmena», sinó que analitzarem tots els posicionaments perquè puguin enriquir el text i, en aquest cas, és el compromís que, com a portaveu sectorial del grup, puc fer en un procés que, com deia molt bé el degà del col·legi, s'ha iniciat d'una desgràcia, diguéssim, des del punt de vista de les obres, el que nosaltres creiem que és avui el primer Projecte de llei d'obra pública de Catalunya, no? I, més enllà de l'origen, que sempre el tindrà –«Fill de pobre», per dir-ho d'alguna manera–, doncs que tingui la dimensió d'una llei que sigui d'alta qualitat per a l'obra pública catalana.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Labandera. El senyor Vigo, d'Esquerra Republicana, té la paraula.

El Sr. Vigo i Sallent

Sí, gràcies, senyor president. Només per agrair la compareixença al Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya; que evidentment recollirem els suggeriments que ens han fet en el tràmit de la ponència, especialment el consell assessor d'obres singulars o consell assessor d'obres d'obra pública de Catalunya, que ens sembla que la concomitància que han tingut amb el Col·legi de Geòlegs és prou explícita de la demanda. Tots els suggeriments que ens han fet quant a delegat d'obra i cap d'obra, saber-ho diferenciar, les competències del tècnic que vagin en base a la idoneïtat, i que, per tant, doncs, tot el que sigui millorar el que és aquesta llei tan important en el tràmit de ponència, a nosaltres ens tindran al seu costat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vigo. La senyora Montserrat, del Grup Popular.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Moltíssimes gràcies als compareixents en nom del Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya. Recollim les precisions les quals vostès han destacat en l'article cinquè, en l'article 50, en l'article 53. De manera especial les precisions de l'article cinquè, la diferenciació, no?, del cap d'obra amb el delegat d'obra. I una petita matisació: no he entès bé quan vostès ens deien substituir la titulació acadèmica i professional suficient que ve reflectida en el redactat del projecte, pel títol que vostès, o el redactat que vostès ens feien; no he estat a temps a recollir-lo, si me'l volgués...

El Sr. Josep Oriol Carreras

El mateix i «idònia»; en lloc de «suficient», «idònia».

La Sra. Montserrat i Culleré

«Idònia», molt bé. M'ho anoto, gràcies. O sigui, la preocupació que tenen els conceptes indeterminats, i, evidentment, la qüestió de l'assegurança, com cobrir els riscos des de l'Administració.

Recollim totes aquestes inquietuds que, de manera, doncs, en forma de precisions vostès avui ens han fet arribar, i ho traslladarem o intentarem contribuir en el redactat en forma d'esmenes, esperant, evidentment, poder tindre el màxim consens possible i tirar endavant el que vostè ens comentava.

Quan vostè parlava del consell assessor –els seus antecessors que han comparegut han fet esment al mateix–, ho he trobat, doncs, sincerament, que és just, és necessari, que no solament hem de parlar de túnels, sinó que hi ha grans obres, i crec que doncs aquest títol, o buscant un títol millor possible, evidentment coincidim també amb vostès i amb els seus antecessors, que el consell assessor de túnels, fos de túnels i obres públiques singulars o buscar, evidentment el contingut més escaient. I, evidentment, en l'interior o en el desenvolupament d'aquest mateix article 52, també, doncs, que hi figurin aquestes obres que puguin ser singulars, siguin ponts, etcètera, no?, que puguin ser d'utilitat pública.

Moltíssimes gràcies per la seva compareixença, i en prenem molt bona nota.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Montserrat. La Dolors Clavell, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa...

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Moltíssimes gràcies als representants del Col·legi d'Enginyers de Camins per ser aquí i ajudar-nos en aquest procés de reflexió entorn al projecte.

Nosaltres voldríem demanar-los alguna concreció d'alguna cosa que ha sortit en la seva compareixença. No hem acabat de copsar aquest interès en la diferenciació del paper del delegat d'obra, que sí que està definit en

la llei com a agent que actua en el procés de l'obra pública, i les seves referències al cap d'obra, que seria un agent no descrit, i ens agradaria que aprofundís en aquest tema.

Quant a la seva crítica a determinades indefinicions que es contenen en el projecte de llei, que podem entendre, es planteja si aquest consell assessor podria ser el consell assessor d'obra pública de Catalunya. Això pensem que segurament no seria el més encertat, perquè en realitat estem parlant de l'obra d'enginyeria civil de Catalunya, més que de l'obra pública en general, però sí que els agrairíem si poguessin fer un esforç per definir quines serien aquelles obres que objectivament podríem defensar que tenen una especial complexitat; que ja entenem que segurament no són només els túnels, eh?, perquè la complexitat i el risc abasta molts altres tipus d'obra, però creiem que valdria la pena que poguéssim trobar la manera de definir objectivament on està aquest plus de risc, o aquest plus que genera la major intensitat en el control de tots plegats.

També ens interessaria saber la seva opinió sobre l'article 35, que és el referit a la subcontractació, i la seva especial percepció sobre què està passant en la subcontractació en fase d'execució de les obres.

I finalment, atès que han fet alguna referència als visats dels col·legis professionals, nosaltres sí que voldríem plantejar si no creuen vostès que per la pràctica de molts anys, aquest mecanisme del visat, en realitat l'hem degradat i la seva utilització sovint se centra exclusivament en aspectes d'interès col·legial, o com a via de recaptació d'assegurances. Creiem que, ja que vostès han parlat del visat, potser valdria la pena que aconseguíssim un cert compromís a l'hora de millorar els mecanismes d'aquests visats, també per part dels professionals concernits per aquesta problemàtica.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Clavell. Ara té la paraula el senyor Josep Oriol.

El Sr. Josep Oriol Carreras

Bé, moltes gràcies per totes les seves intervencions i per animar-nos a pensar que..., bé, les nostres reflexions internes d'alguna cosa poden servir en aquest Parlament i a tots vostès. Per tant, els ho agraeixo moltíssim.

En primer lloc, em sorprèn i m'alegra el fet de la nostra coincidència amb el Col·legi de Geòlegs respecte al consell assessor. Els asseguro que no ho havíem pactat amb ells i, per tant, doncs, ens alegrem moltíssim que siguem els segons a comentar-ho. Per tant, doncs, esperem que sigui una bona idea de tots plegats i que, per tant, doncs, vostès siguin amatents a aquest suggeriment, no?

Bé, hi han diverses reflexions, de les quals agraeixo moltíssim els seus comentaris, i si els sembla, faré..., doncs intentaré respondre les preguntes que se m'han fet, no?, o se'ns han fet.

En primer lloc, el senyor Rull, per part de Convergència i Unió, em preguntava o ens preguntava sobre el paper de GISA en tot plegat. A veure, GISA, jo crec que aquí no surt directament, però s'entén que és el promotor en molts casos, jo crec que se l'identifica clarament com a promotor, no? És un promotor públic i, com a tal, a pesar de no ser..., no formar part de l'Administració pública com a tal directament, sí que és un promotor públic i és una societat anònima, però cent per cent pública, i com a tal, doncs, jo crec que se li ha d'exigir, a la que més, de tot això. És a dir que, en el moment en que aquesta llei el que preveu és regular l'obra pública de tot Catalunya, per a tota l'obra pública que es faci a Catalunya, el primer que ha de posar l'exemple a tot plegat, òbviament és GISA. GISA és el principal promotor d'obra pública a Catalunya.

Jo crec que el paper de GISA –però això ja és una opinió molt personal– és el de promotor i el de controlador i direcció de les obres, no? És a dir que el que ha de fer és ser capaç i tenir els tècnics necessaris, suficients i amb la titulació idònia, per tal de, efectivament, ser capaç de dirigir, supervisar les obres que s'estan duent a terme a Catalunya.

Per tant, doncs, probablement l'estructura que té..., que ha tingut GISA, o que té GISA en aquests moments, donada la magnitud que en aquests moments estan tenint les obres a Catalunya –i tant de bo sigui més–, doncs probablement no és suficient. Per què dic això? Perquè jo crec que GISA va ser inventada o va ser creada..., inicialment només havia de fer les obres de, per entendre'ns, del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, no?, inicialment aquest era el seu paper. I poc a poc –i jo crec que perquè es va veure que era un bon instrument– va anar assumint moltes altres missions i molts altres encàrrecs per part de tots els departaments. Jo crec que, en aquests moments, probablement ja de tots els departaments de la Generalitat.

Jo crec que hi ha hagut, en certa manera, un descompassament entre el que és l'encàrrec inicial i el que avui en dia està fent. Per tant, doncs, el nostre suggeriment de cara a GISA, des del punt de vista, en aquest cas extern, no? –jo, a més a més, ni tan sols professionalment tinc cap relació amb GISA, però sí que, en fi, és un sentiment compartit per molts companys–, s'ha de reforçar molt i molt des del punt de vista tècnic –s'ha de reforçar molt i molt des del punt de vista tècnic–, perquè la missió que té és molt important.

I per tant, doncs, creiem que ha passat una cosa –jo crec que ha passat a tot arreu, a tots els àmbits, en l'àmbit de l'Administració pública catalana i en l'àmbit de l'Administració pública espanyola–, és que, històricament, els millors tècnics normalment estaven a l'Administració. Això és històric; o sigui, això passava. O sigui, els referents en l'àmbit tècnic normalment estaven a l'Administració. I això, malauradament, no passa tant ara; pel que sigui, potser per problemes de remuneracions, o de reconeixement o del que sigui, no? Però el que és veritat és que no sempre els millors professionals estan en l'àmbit públic, la qual cosa no deixa de ser una pena. I per tant, doncs, jo crec que el paper de GISA ha de ser el que és, cabdal i reforçat al màxim amb els millors professionals que hi hagi en el sector.

En el camp de la subcontractació... Bé, jo crec que la subcontractació..., en fi, és una evidència, no?, i contra les evidències o contra la..., és allò que la veritat és molt tossuda i, per tant, doncs, creiem que no es pot negar allò que avui passa i que té sentit que passi. Té sentit que passi sobretot en el camp de l'especialització, no? O sigui que jo crec que la subcontractació, entesa com una figura que serveix per tenir gent especialitzada en certs àmbits, té tot el sentit del món –té tot el sentit del món.

Ara, una altra cosa és simplement una argúcia per, doncs, derivar responsabilitats o treure's de sobre responsabilitats. Aquest jo crec que no ha de ser el paper de la subcontractació, ni molt menys, i per tant, doncs, jo crec que la idea de l'article 35 jo crec que té sentit, eh?, jo crec que té sentit de controlar, saber a qui es contracta, per què es contracta, per quin motiu es contracta. Per tant, doncs, nosaltres, en principi, com a idea general, l'article 35 el veiem bé.

Respecte del paper o la diferenciació del paper entre el delegat d'obra i el cap d'obra. Ho hem comentat al principi: pot ser la mateixa persona; de fet, en molts casos és la mateixa persona, però no té perquè. Per entendre'ns, el cap d'obra ha de ser de portes endins. Dins de l'obra, el cap d'obra és el que controla l'obra i els capatassos, els encarregats, etcètera. I, en canvi, el delegat d'obra és el que ha de parlar amb el director d'obra. Pot ser el mateix? Home, pot ser moltíssimes vegades el mateix, però no té perquè ser-ho –no té perquè ser-ho. En obres complexes, en moltes ocasions no és el mateix. En petites obres, òbviament sí, no?

Respecte del tema de la definició de complexitat. Home, no vull pas improvisar, però hi han obres que podríem dir –no sé si atrevir-m'ho a dir– molt més complexes que els túnels? Sí, hi han obres molt més complexes que els túnels –molt més complexes que els túnels. Ara bé, que potser, diguéssim, la repercussió social que poden tenir aquestes obres és menor que un túnel passant per sota una ciutat? Evidentment, també, no?

Per tant, doncs, això és una combinació de les dues coses. Jo, de totes maneres, si vostès m'ho permeten, ho estudiarem i farem una proposta, eh?, farem una proposta. No m'atreveixo a improvisar, eh? No m'atreveixo a improvisar, però difícilment podem parlar només de diners. Jo crec que no es pot parlar només de diners, perquè una obra lineal d'una carretera poden ser molts diners, i, si resulta que no hi ha ni cap túnel ni cap via-ducte, doncs és una obra relativament senzilla, no? I, en canvi, una obra que costi pocs diners, però amb una dificultat tècnica elevada, i passant per sota un barri pobladíssim, doncs..., en fi, per molts menys diners pot ser una obra de molta complexitat. Per tant, si els sembla, jo..., el que farem és estudiar-ho internament i fer-los una proposta de què podria ser una definició d'obres de complexitat, no?, o de singular complexitat.

I per últim el paper del visat. Vostè té raó. Aquesta és una reflexió interna que nosaltres ens fem, no?, que nosaltres ens fem fa molt de temps. Nosaltres el visat el considerem imprescindible; imprescindible pel valor que té, que de vegades no se li dóna, no? Quin és el valor d'un visat? El valor d'un visat és dir: aquesta per-

sona que signa aquest projecte, primer, està col·legiada, i per tant, doncs, té una cobertura d'assegurances important, molt important. Segona, aquesta persona té el permís, entre cometes, «vigent»; és a dir que pot en aquests moments estar actuant com a tal. I tercer, té la titulació idònia, o l'obra o el projecte que està signant, té competències per fer-ho. I, per tant, doncs, això és el que està garantint el projecte.

Ara bé, com vostè deia..., i llavors, això tant serveix per a l'etapa de l'avantprojecte, per al projecte, per a la direcció d'obra i per a la delegació d'obra. Serveix per a tot. Normalment, què es visa? Normalment es visa el projecte i poca cosa més. La direcció d'obra, de vegades, el delegat d'obra..., ho aconseguim en molts casos, no? Però tan important és el delegat d'obra com el projecte, perquè, insistim nosaltres que la titulació idònia qui la garanteix en aquest cas és el col·legi professional.

Dit això, a nosaltres també ens agradaria anar una mica més enllà. I no ho hem escrit, però hi vam estar donant voltes, sobre la possibilitat que –inclús de donar-los-ho a vostès– en l'àmbit aquest de la supervisió tècnica, doncs, per què no encarregar als col·legis professionals que facin aquestes supervisions tècniques, per exemple –per exemple–, no? Aquesta és una possibilitat que a nosaltres se'ns havia acudit, per donar-li més valor, no? «Escolti, vostès són entesos en això?» «Sí, teòricament sí, som entesos.» «Doncs facin vostès la supervisió tècnica», o una part de la supervisió tècnica, per què no? Això seria un valor afegit que potser els col·legis podrien fer, no? I no ho hem dit, però ho hem pensat en moltes ocasions.

El president

Molt bé, doncs, si no hi ha res més, agrair al senyor Josep Oriol, degà del Col·legi d'Enginyers, de Camins, Canals i Ports, la seva exposició, i també, doncs, a les persones que l'acompanyen, el senyor Antonio Batlle i el senyor Pere Antoni Monge. Moltes gràcies.

El Sr. Josep Oriol Carreras

Gràcies a vostès.

La sessió se suspèn a un quart de dotze del migdia i tretze minuts i es reprèn a dos quarts de dotze i un minut.

El president

Bé, doncs, donar la benvinguda als representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines de Catalunya i Balears, i concretament al senyor Jacinto López Pérez, que és el degà president del Col·legi d'Enginyers Tècnics, i el senyor Manuel Godoy i Pastor, el secretari del Col·legi Oficial d'Enginyers.

Compareixença de representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines de Catalunya i Balears amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00020/08)

Per tant, doncs, quan vulguin, sense més preàmbul, poden iniciar la seva intervenció. Tenen aproximadament un quart d'hora per fer-ho.

Gràcies.

El Sr. Jacinto López Pérez (degà president del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines de Catalunya i Balears)

Sí, bon dia a tothom. Senyor president, senyores i senyors diputats, en primer lloc vull donar les gràcies al president del Parlament i a tots vostès per donar-nos l'oportunitat de poder expressar el nostre parer davant d'aquesta Comissió de Política Territorial, vers el Projecte de llei de l'obra pública.

Permetin-me primer que presenti davant de vostès el nostre col·lectiu professional, els enginyers tècnics de mines. La nostra professió, la nostra enginyeria és una de les més antigues, i ha estat i està molt lligada als avenços tècnics i humans de la societat; societat que ha anat avançant al ritme que ha sabut aprofitar els recursos minerals, fins a l'extrem que ha donat nom a les diferents edats de l'home, començant per l'edat de pedra fins a l'actual edat del silici. Hem contribuït a un millor aprofitament dels recursos minerals en la seva transformació i el seu reciclatge, per posar-los al servei de la societat, atenent les demandes de cada moment, i fent un gran esforç els darrers vint-i-cinc anys per fer-ho d'una manera sostenible i compatible amb el medi ambient.

En un altre vessant professional, els nostres companys han estat i estan presents en molts i diferents aspectes de l'obra civil, de la construcció pública i privada, des del control, disseny i planificació dels moviments de terres, passant pels projectes i direcció i ús d'explosius, estudis geotècnics i projectes i direcció d'obres d'estabilització de talussos, enderrocaments i, com no, les obres subterranies, els túnels. Tant lligats hem estat i estem amb els túnels, que en la memòria del temps de la nostra enginyeria sempre hi ha un dubte: si la primera mina va ser un túnel o si el primer túnel va ser una mina.

Aquesta activitat s'ha portat a terme els darrers anys amb la col·laboració i assessorament del nostre col·legi professional, format el 1957 i que ara fa cinquanta anys. En l'actualitat, hi ha una part de la societat amb una gran demanda de professionals del nostre ram, que fa que els nous titulars que surten de l'Escola de Mines de Manresa no siguin suficients per cobrir la demanda generada. Esperem que una vegada s'hagin decidit i posat en marxa els nous estudis de grau, les competències professionals plenes que donaran –i que esperem que des d'aquest Parlament es recolzin– augmentin el nombre d'estudiants i, en conseqüència, els nous titulars, d'acord amb les demandes actuals.

Dit això, entrarem al contingut del Projecte de llei de l'obra pública, el qual creiem, en general, que era necessari per al nostre país, i que omple uns forats legislatius actualment existents. Valorem molt positivament el capítol dedicat a la regulació de la planificació i programació, ja que creiem que és una bona idea que sens dubte beneficiarà el conjunt de la societat, augmentant la transparència i publicitat de les actuacions a realitzar.

També valorem molt positivament el capítol quart, en especial el referent a la mesa de contractació, encara que ens hauria agradat més una major conclusió de la seva composició.

És molt interessant l'article de la subcontractació, que complementa la Llei 32/2006, que va entrar en vigor la setmana passada.

També creiem que el registre de bones pràctiques és molt encertat i clarificador. Quant als requisits dels contractistes, som partidaris de fomentar la implantació d'aquests dintre del territori on s'ha d'executar l'obra. I tornem a destacar l'esforç que es fa amb aquesta norma d'augmentar la publicitat i transparència de totes les actuacions.

En canvi, ens ha semblat que hauria de tenir en compte altres normatives que són d'aplicació en certs aspectes del projecte de llei i que no he sabut veure en el text del projecte. Així tenim que en diversos apartats del projecte es fa menció a la prevenció de riscos laborals, sense especificar que quan s'aplica la tècnica minera a les obres de construcció, com són l'ús d'explosiu, sondeig, túnels i altres, és l'autoritat minera l'autoritat laboral per controlar aquests aspectes, tal com es preveu a la Llei 31/95, de la prevenció dels riscos laborals, en el seu article 7.2.

Això també és dit, igualment, a l'article 2.a del Reial decret 1389/97, de protecció de la seguretat de salut dels treballadors en activitats mineres, que en l'apartat a.4, contempla com a activitats mineres la perforació i excavació de túnels o galeries qualssevol. Sigui la finalitat que sigui d'aquestes.

Hi ha altres normatives que fan referència a això que estem parlant, com són el Reial decret 150/95, pel tema de pous i sondejos, i la ITC 02.101, publicada l'any passat i que regula el contingut del document de seguretat i salut de diferents activitats, com per exemple els túnels. També creiem que seria inconvenient incloure dintre de la relació que fa de l'article 5, els organismes de control i inspecció autoritzats en mineria, ja que aquests estan capacitats per assumir competències cedides per part de l'Administració minera per controlar la seguretat d'activitats on intervé la tècnica minera.

Quant a l'article 12, parla que l'estudi informatiu ha de ser redactat pel projectista. Creiem que s'hauria de fer aquesta referència a la seva qualificació professional i acadèmica si l'objecte del projecte contemplés obres on s'ha d'aplicar tècnica minera, d'acord amb el que es preveu en la normativa de seguretat d'aplicació, com és, entre altres, el Reglament general de normes bàsiques de seguretat minera i les instruccions tècniques complementàries que el desenvolupen. Això també s'hauria de tenir en compte referent a l'article 19 del projectista.

Som del criteri que l'auditoria tècnica hauria d'estar més ben definida, sobretot en el sentit de la titulació acadèmica que ha de tenir el personal tècnic que ha d'intervenir, així com els medis materials que hauria de disposar, i, en tot cas, que fossin organismes de control i inspecció utilitzats en mineria, quan les auditories fossin per a túnels. Sota el nostre punt de vista, aquestes auditories haurien de ser a tots els túnels, i no únicament per als de la Generalitat, perquè les qüestions de seguretat no es deriven de qui és el promotor o el competent.

Quant a la supervisió prevista en els articles 24, 25 i 26, s'ha de tenir en compte que les obres que apliquen tècnica minera han d'estar, prèvia presentació del corresponent projecte tècnic signat per un titular universitari en mineria, aprovades i supervisades per l'autoritat minera. Concretament, les obres subterrànies han de contemplar quelcom més que el previst a l'article 24.3, com ha de ser l'estudi de sosteniment, la ventilació, l'electrificació i altres actuacions que, d'acord amb la normativa vigent, es poden delegar als organismes de control i inspecció o de visat en mineria.

Mantenim el mateix criteri, pel que diu l'article 43, que hem dit referent als articles 12 i 19 respecte a la qualificació professional per portar la direcció d'obres en tècnica minera, i que, d'acord amb la normativa vigent, ha de ser dels enginyers tècnics de mines i dels enginyers de mines.

Respecte al previst a l'article 45, creiem que aquesta actuació s'hauria de portar a terme per l'autoritat minera i que no estigués limitada als túnels urbans, hauria d'incloure tots els túnels.

Creiem molt encertada la idea de constituir el consell assessor de túnels, al qual desitgem i esperem pertànyer, comptant almenys amb un representant del nostre col·lectiu i anomenat a proposta de nostre col·legi. Som del parer que al consell haurien d'estar-hi representats altres departaments de l'Administració, sobretot el departament que en el seu moment tingui la Direcció General d'Enginyeria i Mines, ja que disposa del personal tècnic adequat i competent en la matèria.

També som partidaris que les funcions dels consells siguin per a tots els túnels que es facin a Catalunya, independentment de qui sigui el promotor, i especialment els promoguts per entitats locals, perquè aquestes solen ser les que més mitjans humans i materials tenen.

Quant a la redacció d'una instrucció tècnica per als túnels, encara que no és el moment ara de plantejar-ho, s'haurà d'anar amb molta cura, perquè ja són dues les instruccions tècniques que en aquest sentit han estat anul·lades pels tribunals –la Llei 2/98, que va ser elaborada pel Govern d'Espanya, i la Instrucció sobre túnels que va elaborar la comunitat de Castellà i Lleó–, per contemplar, en les mateixes instruccions, només les obres subterrànies; els túnels són obres amb tècnica minera. Creiem que seria molt convenient, quan sigui el moment d'elaborar la instrucció tècnica, que el consell assessor disposi i hagi estudiat el Dictamen del Consejo de Estado del 18 de desembre del 97, referent a l'aplicació de la ITC 04.6.05, del sosteniment d'obres a les obres del metro de Madrid, ja que és molt aclaridor.

En el text del projecte de llei es fa referència en diverses ocasions als estudis geològics i geotècnics –que, per cert, la ITC 04.6.05 defineix molt acuradament al seu article 4,2– i, en canvi, no es dóna, sota el nostre punt de vista, la mateixa importància argumental a altres aspectes de la seguretat igual d'importants, sobretot des del punt de vista dels treballadors implicats, com són el sosteniment, la ventilació, l'electrificació i els equips de treball.

Bé, res més. Reiterar les gràcies al president de la comissió i a tots els components d'aquesta per aquesta oportunitat que hem tingut d'expressar les nostres opinions, i quedem a la vostra disposició.

El president

Moltes gràcies, senyor López. Ara, si hi ha algun grup parlamentari que vol demanar algun aclariment..., ara és el moment. El senyor Rull...

El Sr. Rull i Andreu

Sí, gràcies, senyor president. En primer terme agrair aquesta compareixença. En segon terme, a veure si poden definir amb més concreció l'abast de la tècnica de mines a l'hora de construcció de determinats túnels, i posar-nos alguns exemples.

El Sr. Jacinto López Pérez

Del que és tècnica minera?

El Sr. Rull i Andreu

De què és tècnica minera a l'hora, per exemple, de construir túnels, posem per cas, de metro, eh?, amb relació, per exemple, als túnels que s'executaven a la línia 5 del metro o que s'estan executant en aquests moments.

I una altra referència..., de quina ha estat la seva participació, quina és la participació dels enginyers de mines en obres en subsòl urbà actualment existents, per poder-los ubicar amb més precisió i veure com totes aquestes demandes de major participació del seu col·lectiu les podem concretar en la redacció de la llei.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rull. Si li sembla faríem un torn... El senyor Labandera, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Em sumo a l'agraïment anteriorment explicat al senyor López i al senyor Aguado per la seva compareixença. I, en tot cas, sí que ha fet una referència al tema del consell de túnels, i sobretot n'ha fet una referència en diverses ocasions, diuen: «No només als túnels que siguin competència d'obra del Govern de la Generalitat.» En tot cas, acotar que l'àmbit competencial aquí ens limitarà la possibilitat d'incidir en altres temes, però, en tot cas, aquesta observació que heu fet, si la podeu traduir en una proposta que puguem analitzar, eh?, la podríem estudiar a efectes..., estudiar, que no vol

dir evidentment incorporar, perquè s'haurà d'estudiar, sobretot en allò que és competència, eh?, del Govern de la Generalitat en aquesta matèria, que no és tota l'obra pública que es fa a Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Labandera. El senyor Vigo, per Esquerra Republicana.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Només per agrair al senyor Jacinto López i al senyor Manuel Godoy la seva compareixença en nom dels professionals que representen, i de ben segur que els seus suggeriments, en la ponència que portem endavant aquesta llei, els tindrem en compte, i, evidentment, agrair-los aquesta col·laboració i aquesta especificació que han fet avui quant a la llei de l'obra pública.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vigo. Pel Grup Popular, la senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Moltes gràcies per la compareixença, tant al senyor López com al senyor Godoy, en nom del seu col·legi, per les seves aportacions i els seus suggeriments.

Jo, com a ponent de la llei, recullo els suggeriments que vostè ens ha fet en l'article cinquè, en el 12, el 24, el 25, en el 26, el 45 i, de manera especial també, en el 52.3, aquest desig, no?, de poder ser també presents en el consell assessor de túnels, en el qual, ja els seus antecessors que han precedit en l'ús de la paraula, que han vingut en representació dels seus col·legis, també han fet esment a la possibilitat de poder-hi ser presents. Hi coincidim i, per tant, treballarem perquè això pugui ser així, en base, doncs, a les esmenes que presentarem a aquest Projecte de llei.

Moltíssimes gràcies per la seva aportació, que per nosaltres, els diputats, doncs és molt important.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Montserrat. Per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la senyora Clavell.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Moltes gràcies als representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics de Mines, prenem nota de les seves apreciacions i els agraiem, evidentment, que ens ajudin en aquest procés d'estudi, de reflexió entorn el que és aquest projecte de llei.

I ara només voldria..., si ens poguéssim fer un petit aclariment respecte a una cosa que ha comentat, que és que,

dins d'aquesta preocupació per abastar un bon àmbit d'aplicació de la llei, en un moment donat ens ha comentat que els semblava que les entitats municipals, les entitats locals haurien també d'estar implicades en aquests majors controls previstos en la llei, i en especial en els túnels.

M'ha sobtat una mica, perquè jo diria que, en el nostre país, obres d'aquestes característiques i d'aquesta complexitat no són afrontades per les entitats municipals, i m'agradaria saber si vostès tenen algun..., si s'estaven referint a un referent concret, a un exemple concret, perquè la meua percepció, potser equivocada, és que aquest tipus d'obra, precisament per la seva complexitat, són sempre assumides per administracions d'un altre nivell.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Clavell. Per tant, el senyor López, quan vulgui, doncs, pot respondre.

El Sr. Jacinto López Pérez

Referent al que és tècnica minera, tècnica minera en la construcció de túnels ho és tot; vull dir..., almenys sota el nostre criteri d'enginyers tècnics de mines, un túnel es fa tot amb tècnica minera, des de l'excavació, ja sigui amb explosius o sigui amb una tuneladora. Per nosaltres, el fet que sigui l'avenç mecànic o sigui a través d'explosius no diferencia la tècnica minera. El sosteniment que s'ha de fer del túnel durant la construcció i el revestiment que s'ha de fer posteriorment, també és tècnica minera.

La ventilació que ha de tenir aquesta obra durant la seva fase d'execució i quan estigui en servei, també és tècnica minera. I sobretot, també, el tema de l'electrificació, la part de les condicions que es pot trobar en els túnels pel tema de tot el parament elèctric que ha de tenir, és especial, no és el mateix que pot tenir qualsevol altre tipus d'activitat industrial.

O sigui, nosaltres, el concepte de tècnica minera..., el tema dels túnels és un concepte ampli. Per això m'he referit aquí al dictamen que va fer en el seu dia el Consejo de Estado sobre els túnels de Madrid, i va entrar en això precisament, en el tema de definició de tècnica minera. I, avui per avui, la tècnica minera es defineix al Reglament de normes bàsiques de seguretat minera, és l'únic lloc on es fa la referència de..., d'on es parla del que és tècnica minera. Per nosaltres, el concepte de tècnica minera és un concepte ampli de tota l'excavació subterrània, per la mateixa naturalesa de l'excavació en si, eh?

I l'altra pregunta era el tema dels companys que ja han...

El Sr. Rull i Andreu

Em refereixo al conjunt de l'obra que s'ha executat en aquests moments. Per exemple, en tota..., vam ser uns quants membres d'aquesta comissió presents a la comissió del Carmel, i no vam tenir la possibilitat d'«interlocutar» amb cap enginyer de mines.

El Sr. Jacinto López Pérez

Efectivament—efectivament. Allà al Carmel, al túnel del Carmel no n'hi havia. En canvi, al túnel de la línia 3 del metro, sí que hi ha companys que hi estan treballant; a la línia 9 del metro també hi ha companys que hi estan treballant; al túnel de Bracons també tenim companys que hi estan treballant, i pràcticament en tots els túnels de Catalunya hi ha hagut companys que hi havien treballat. Al del Carmel, no. O sigui, això és un tema..., bé, és així; no sé si per sort o per desgràcia, però és així, no n'hi va haver. Sembla que hi havia un enginyer de mines a través d'una assessoria que venia de Madrid, però directament d'aquí de Catalunya, del nostre col·legi, no n'hi havia cap, eh?

Llavors, en això que m'ha comentat del tema de les competències... Ja ho sé que no..., que la llei està limitada a les competències de la Generalitat, però bé, jo entenc que la meua obligació és dir: el control de túnels no només ha d'estar a la Generalitat, sinó a tots els túnels que es facin a Catalunya, siguin competències de l'Estat o siguin competències de la Generalitat. No sé si la via és a través de la llei; potser no. Però bé, el meu criteri és que el control de seguretat ha de ser a tots els túnels.

I això ho lligo una mica amb l'altra part de la pregunta, que era el tema dels túnels dels ens locals, que també anava per aquí, perquè hi havia una part de la llei que sembla que deixi als ens locals la possibilitat de poder demanar assessorament al consell, o sigui, que siguin ells qui ho demanin, amb la qual cosa la llei està reconeixent que pot fer túnel un ens local. No anava..., no estem parlant, no estem pensant en el túnel gran, en el túnel de metro o en el túnel important, però la ciutat de Barcelona, per exemple, està plena de túnels. Nosaltres, divendres passat, tenim un company que porta les fonts de Montjuïc i vam estar visitant les fonts de Montjuïc per sota; tot és un túnel. O sigui, hi ha molts túnels que no són el túnel per on ha de passar el cotxe o ha de passar el tren; hi ha molts túnels que són de servei, que són clavegueram, que són mines d'aigua. Hi ha tota una sèrie de túnels que sí que poden tenir la seva influència i estar fets pels ens locals, i anava també en aquest sentit la meua proposta.

No sé si he contestat tot el que s'havia demanat...

El president

Doncs, molt bé. Agraïm als representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines la seva companyia, i molt especialment, doncs, al senyor Jacinto López, que és el degà president del col·legi, i al senyor Manuel Godoy, secretari del col·legi.

Moltes gràcies.

El Sr. Jacinto López Pérez

Em permeteu la llibertat d'enviar-vos...

El president

Si ens ho vol enviar..., o si ens ho deixa aquí, nosaltres ens n'encarregarem...

El Sr. Jacinto López Pérez

Ja li ho enviarem.

El president

Sí? (Pausa.) Molt bé. Doncs, moltes gràcies.

El Sr. Jacinto López Pérez

Gràcies a vostès.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de dotze i vuit minuts.

El president

Bé, doncs, en nom de la comissió, donar la benvinguda als representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia de Catalunya, i concretament al senyor David Miralles i Carbonell, que és el president del col·legi, i al senyor Ricard González, que és el secretari del col·legi.

———— **Compareixença de representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00021/08)**

Per tant, doncs, quan vulguin poden començar la seva intervenció. Sàpiguen que tenen aproximadament uns quinze minuts.

El Sr. David Miralles i Carbonell (president del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia de Catalunya)

Molt bé, moltes gràcies. Bé, ja gairebé és migdia, bon migdia a tothom, i com que sabem que en porten unes quantes i encara he vist que els en queden algunes més per allà fora, doncs, bé, si podem fer-ho amb catorze minuts, suposo que ens ho sabran agrair.

Un dels motius que volem aprofitar d'aquesta compareixença també és per explicar una miqueta el que és..., els enginyers tècnics en topografia qui són, no?, i quin és el motiu pel qual, a veure..., existeixen, no? Llavors, em permetran fer una petita pinzelladeta, molt curteja, ja que és una enginyeria molt poc coneguda per la societat, pel principal motiu que només existia, doncs, a Madrid, i que els primers graduats universitaris van sortir l'any 1956, només per proveir, doncs, l'Instituto Geográfico Nacional.

Diguéssim que l'escola nostra, la catalana, diguéssim, la d'aquí, es va muntar, doncs, sobre l'any 88, i des de llavors han començat a sortir enginyers tècnics en topografia, que llavors, diguéssim que s'ha començat a conèixer, doncs, en tot el mercat laboral de la societat i es comencen a conèixer aquests enginyers tècnics en topografia, no?

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Molt bé, llavors els hem fet una miqueta de..., un PowerPoint, perquè s'ho puguin anar llegint. Al costat, a més, els hem distribuït unes quantes fotocòpies, també. I bé, tampoc els posem cap novetat. Vull dir, tot el que posa aquí, aquí dalt en aquest PowerPoint, en aquesta primera plana, segurament ho podríem enviar als altres col·legis perquè ho utilitzessin i hi fiquessin el seu també, no?, vull dir..., és el motiu pel qual estem aquí, no?, perquè som una corporació pública amb plena capacitat jurídica, i que garantim davant de la societat, doncs, l'exercici professional dels nostres tècnics titulats. Això és una cosa que, potser, una mica per desgràcia nostra, contínuament ho hem de dir, perquè sembla que no se'n recordi ningú, no?

Bé, respecte de la..., entrant en matèria dintre de la nova proposta de llei que ens heu ofert, doncs..., a veure, el que trobem és que la nostra titulació, la nostra professió, dintre d'aquesta nova llei, considerem que és imprescindible la seva actuació dintre de tots aquests temes, no?, com és la direcció, el control, replanteig geomètric d'infraestructures –potser el tema de la geometria, nosaltres l'havíem d'haver ficat, doncs, en majúscules; per nosaltres és molt important el tema de la geometria–, i el tema d'auscultació i control de transformacions de grans estructures, no? Aquests són els principals de tot l'àmbit professional que acostumem a tocar, que, dintre d'aquesta nova llei, creiem que tenim alguna coseta a dir, petita, i amb el seu permís, no?

Diguéssim..., ara hi haurà una miqueta també de part, més a dintre de la llei, que la comentarà el meu company, el Ricard González, que també l'intentarem fer, doncs, al més breu possible, perquè l'important són les preguntes que puguin fer vostès després.

El Sr. Ricard González Almuzara (secretari del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia de Catalunya)

Bon dia. Després de llegir el que és la proposta de llei i també els informes tècnics que també ens van proporcionar, el que no hem fet és desgranar cada un dels articles, perquè enteníem que no tenia sentit; és a dir, la motivació de la llei ja venia en el prefaci i entenem que és compartida per tots.

El que sí fem notar són tres aspectes que ens semblen realment una millora, si es consideren, i si els ho diem, entenem que és plausible que, d'una manera o altra, es recullin. Un fa referència als consells tècnics que es proposen, tant de l'obra com de túnels. L'altre, que aquí titulem informació topogràfica, fa referència que, d'alguna manera, es nomena també la informació cartogràfica que es farà servir per a l'obra pública, i això hi va lligat. I l'altre, el que és la geometria en si; és a dir, potser es fa poca incidència en el concepte de la geometria, potser una mica més en el de geotècnia, que també és important, però el de geometria és el que circumscriu l'obra i que, d'alguna manera, el que fa és garantir la propietat tant pública com privada d'aquesta

obra i que s'està executant correctament en dimensions i en ubicació.

Pel que fa als consells tècnics, els professionals que nosaltres representem són els que tenen una formació específica per garantir els criteris metodològics, sobretot pel que fa a geometria. Pel que fa referència a la recollecció de dades, pel que fa referència a l'explotació d'aquestes dades, el replanteig de les infraestructures *in situ* en el territori i, per tant, amb la finalització correcta de l'obra pública. I per tant, em sembla important que en els consells tècnics, la direcció d'obra, però sobretot els consells tècnics de túnels que pugui haver-hi, hi hagi algun representant d'aquest col·lectiu en les empreses que estan executant l'obra.

Actualment en aquests consells tècnics, que podríem dir que fins ara, fins que hi ha hagut aquesta llei, podríem ser-hi o no ser-hi i depenia una mica, doncs, del constructor, però no tant ni del promotor ni del gestor de la infraestructura, si hi havia algun tècnic qualificat, és com aquell que diu per bona voluntat o per interès de l'empresa implicada, però no per cap exigència concreta. És a dir, a dia d'avui no hi ha ningú que estigui certificant, i per tant justificant, la feina del professional que fa aquest control en els túnels –en l'obra pública en general, però en els túnels especialment, entenc, doncs, pels esdeveniments que hi ha hagut en el país, no? I entenem que seria bo que això es recollís, si més no d'una manera o altra; és a dir, els contractes van per empreses, i els professionals que formen part d'aquestes empreses sovint no és una exigència del contracte, i, si ho és, no està recollit en cap acta concreta en què s'hagi de signar; com en d'altres activitats que sí que n'hi han a peu d'obra que signen i certifiquen diàriament o mensualment, en aquests casos no es fa, eh?

Un segon punt –potser sembla més tècnic, però veureu que no ho és tant–, és el que fa referència a la informació topogràfica; informació topogràfica *versus* informació cartogràfica. A la llei es recull que serà d'ús obligat per a la redacció de l'avantprojecte l'ús de cartografia oficial a Catalunya. Això va lligat a la Llei de la informació geogràfica que es va fer i es va aprovar a finals de l'any 2005, i que tot just ara nosaltres hi estem col·laborant en el desenvolupament per veure com s'aplica; és a dir, què vol dir cartografia oficial. Però la cartografia –la cartografia– és una informació del territori que treballa a unes escales de redacció d'avantprojecte, però no d'execució. Per una raó molt simple, que és que es fa amb uns sistemes de captura remota, ja sigui via satèl·lit o via avions, que el que fa és que l'escala en què s'està recollint la dada sigui una interpretació per un operari que no està *in situ*. I aquesta informació cartogràfica és més que vàlida per redactar un projecte, però no per executar-la. Perquè es facin una idea, la cartografia més precisa que es genera des de les institucions, ja sigui l'Institut Cartogràfic de Catalunya, diputacions provincials, o algun altre ajuntament, que sovint també són generadors i productors de cartografia, l'escala 1.000 pot tenir una qualitat de només 20 centímetres; és a dir, un punt està definit en un entorn d'un radi de vint centímetres, que és prou. I en una execució d'una obra, és molt –és molt.

Per tant, en la llei, nosaltres el que recomanem és que es reculli d'alguna manera que la informació topogràfica, que són les escales que són d'execució d'obra, si el que és l'avantprojecte està d'alguna manera recolzat per una informació que està certificada per un registre cartogràfic a Catalunya, aquesta, com a mínim, també estigui recolzada per un professional adequat, perquè al cap i a la fi és la que fa que aquesta obra s'ubiqui correctament, s'executi correctament i es finalitzi correctament, malgrat les modificacions que pugui haver-hi hagut en el transcurs de l'obra. Perquè entenguem que, si no és així, el que és la integritat pròpia de l'obra, i de la propietat, també, pública i privada que es veu afectada en el transcurs d'una obra, està poc garantida –està poc garantida.

Per acabar, únicament fer un incís en el que entenem, doncs, i que crec que és una mica resum del que els hem presentat, és el concepte de geometria en si; la variable geomètrica és important. A ningú se li escapa que les dimensions, la traça viària, ferroviària d'urbanització o d'edificació ha de ser una eina o una altra, i que, per tant, un col·lectiu com el nostre, que fins ara potser hem tingut poca representativitat a nivell social –i que és una cosa que pretenem–, pot d'alguna manera assegurar. És cert que els controls geomètrics, sovint –sovint–, si es fan correctament, ens diuen moltes coses de les que poden passar i, sobretot, del que podem evitar. I és feina nostra, del nostre col·legi professional, tenir cura que això es faci.

Per tant, simplement, ja no a nivell dels professionals que exerceixen, sinó a nivell del nostre propi col·legi professional, emplaçar-los a tots vostès que si hi han coses en què d'alguna manera podem col·laborar i oferir-los suport, que no se n'estiguin de demanar-ho. Nosaltres és sabut que en els últims exercicis estem mirant i procurant, doncs, de poder incorporar els criteris tècnics, metodològics, perquè som un col·legi professional d'una enginyeria tècnica, en les execucions dels projectes amb què tenim relació. I per tant, únicament això, oferir-los, doncs, el col·legi professional per allò que calgui.

Res més. La llei, ja veuen que l'hem, d'alguna manera, no desgranat, com ja els he dit abans, sinó simplement veure quines millores hi pot haver, eh?, i millores que entenem que són raonables i que, sobretot –en teníem d'altres, però aquestes tres entenem que són més que plausibles–, es puguin dur a la pràctica. Res més.

Gràcies. Si hi ha alguna pregunta, suposo...

El president

Moltes gràcies. Per tant, ara, si hi ha algun grup parlamentari que vulgui intervenir, pot fer-ho. Senyor Rull, pel Grup de Convergència i Unió...

El Sr. Rull i Andreu

Sí, amb molta brevetat. Agrair-los la compareixença, jo crec que l'han emplenada de contingut. I el que ens preocupa és justament l'absència d'aquests criteris topogràfics en l'execució d'obra pública, com a mínim dels darrers temps, i em sembla que vostès ens incorporen aquesta nova dimensió, eh? I em sembla que, després de

la seva intervenció, és absolutament obligatori per part nostra de tenir en compte d'incorporar-ho i, sobretot, de veure com en el dia a dia de l'execució de l'obra pública, doncs, hi pot entrar aquesta nova dimensió.

En els consells tècnics, vostès ens parlen que una de les seves responsabilitats són, entre d'altres, els controls a les convergències. Una de les raons per les quals el túnel de la línia 5, diguem-ne, va caure, és justament perquè no hi havien els controls adequats de les convergències en el seu moment, no? Per tant, independentment de la major o menor diligència que hi va haver, el que és evident és que la incorporació d'un tècnic titulat en enginyeria topogràfica, doncs, segur que hagués estat un ajut de primer ordre per evitar el que va passar, i sobretot per evitar-ho en ocasions futures.

Per tant, moltes gràcies per la seva compareixença, i evidentment que incorporarem, buscant referències tècniques també per part del Govern de la Generalitat, diguem-ne, aquest nou plantejament que ens posen sobre la taula. I lamentar, doncs, això, l'absència que hi ha hagut fins ara en aquest àmbit concret.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Rull. Per part del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el senyor Labandera té la paraula.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, president. També agrair al Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Topografia la seva compareixença, i sobretot aquestes reflexions que han fet sobre la participació dels topògrafs i d'alguns elements, com l'aplicació de criteris geomètrics en matèria d'obra pública, especialment en allò que fa referència als consells tècnics. Per tant, per part del nostre Grup valorarem aquestes aportacions a fi i efecte que aquesta llei, que és la primera llei de l'obra pública catalana, doncs sigui al més completa possible i contingui i valori tots els elements dels equips i dels col·legis tècnics que poden participar en el desenvolupament d'una obra pública.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Labandera. Per part d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Agrair, en primer lloc, la compareixença del senyor Miralles i el senyor González i, evidentment, compartir amb ells tot el que han dit, no?

A mi la primera pregunta que se m'acudiria és on eren vostès a l'obra del Carmel, perquè, com molt bé ha dit el senyor Rull, vam estar setmanes aquí parlant de les mesures de convergència, de la manca de lectura..., sent molt pietosos, de la mala interpretació que es feia de la lectura de les mesures de convergència, i que, per tant, si alguna cosa va transparentar és que una professió com la seva era absolutament necessària en les obres

d'aquesta envergadura; va ser una de les grans discussions que va haver-hi en la comissió del Carmel.

I per tant, doncs, tinguin per segur que prendrem bona nota dels seus suggeriments i que en el tràmit de la ponència a la llei, doncs, intentarem incorporar totes aquestes millores que vostès ens proposen.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vigo. Pel Grup Popular, té la paraula la senyora Dolors Montserrat.

La Sra. Montserrat i Culleré

Gràcies, senyor president. Moltes gràcies a vostès dos que ens han vingut a explicar a la Comissió de Política Territorial, no?, en representació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Geometria o de Topografia, per dir-ho d'una manera, els seus suggeriments.

Gràcies per aquests tres aspectes de millores que vostès ens comentaven i, evidentment, doncs, aquesta possibilitat de recollir conjuntament, doncs... Si estem parlant de cartografia, que també puguem parlar de la topografia, un element clau per poder desenvolupar aquest projecte de llei que en aquests moments, doncs, crec que és important.

Recullo i valoro els seus suggeriments i, a través, doncs, d'esmenes intentarem, doncs, compartir i..., si trobem, doncs, un element clau de consens, perquè vostès també estiguin presents, tal com vostè comentava, en aquest projecte de llei tan important.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies senyora Montserrat. Per part del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la senyora Clavell.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Agraïts per estar representant aquí, vostès, el Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia.

Vostè, senyor Miralles, deia que l'important era el que els diguéssim nosaltres. Jo el contradiria. Avui els protagonistes són vostès, per tant, a nosaltres és a qui ens toca escoltar-los.

En tot cas, pel poc que podem saber, nosaltres compartim absolutament que és cert que avui dia és absolutament imprescindible el topogràfic per fer una bona execució del projecte. I, a partir de les seves reflexions, i veient que sí que alguna referència hi ha en el contingut del projecte de llei als aspectes geomètrics, etcètera, només voldria saber si casualment –i si no, ja ho farem–, han fet vostès la recerca d'aquells preceptes en què creuen que s'hauria d'incloure específicament el tema de la topografia. I si fos així, si ens ho poden facilitar, perquè tots plegats ens puguem ajudar mútuament en la millora d'aquest projecte de llei.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Clavell. Per part del col·legi, si volen intervenir...

El Sr. Ricard González Almuzara

El col·legi sí que té preceptes, el que passa és que, a hores d'ara, són propis del col·legi; és a dir, si els volguéssim incorporar en un temps raonable, sí que hi estem disposats, però realment els voldríem considerar amb altres agents que també hi participen. És a dir, sí que hi ha administracions públiques, o certes empreses privades que, més enllà del criteri metodològic fixat –el criteri metodològic pot ser diferent i igualment vàlid– que des del col·legi professional s'està proposant, pot tenir variables: per altres experiències que s'hagin dut a terme, per altres tipus de construccions de túnels, per traces viàries ferroviàries, que igual a Catalunya poden ser noves. Per tant, ens permetríem un temps prudencial per passar aquestes dades, perquè, com a mínim consensuar-les; ja que tenim la possibilitat, doncs, de lliurar-vos-les, doncs que, a nivell de col·legi, també es recullin altres àmbits professionals amb què tractem.

Només això, gràcies.

El president

Bé, doncs, moltes gràcies als representants del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics en Topografia per la seva aportació, i concretament, doncs, al senyor David Miralles i Carbonell, que és el president, i al senyor Ricard González, el secretari del col·legi.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a les dotze del migdia i dotze minuts i es reprèn a un quart d'una i dos minuts.

El president

Molt bé, doncs, donem la benvinguda als representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques de Catalunya, i al senyor Joan Sánchez i Romaní, que és el degà del Col·legi d'Enginyers, i al senyor Francisco Javier Navarro, que és el secretari del col·legi.

Compareixença de representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (tram. 353-00023/08)

Quan vulguin, doncs, poden fer la seva intervenció.

Gràcies.

El Sr. Joan Sánchez Romaní (degà del Col·legi d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques de Catalunya)

Molt amable. Serem molt breus i, ja veient que la comissió porta una mica de retard, segurament amb nosaltres farà una mica més de via.

En primer lloc, agrair a aquesta comissió l'oportunitat que dona al nostre col·legi de poder desenvolupar una de les seves finalitats fonamentals: la col·laboració amb les administracions públiques per tal de millorar l'exercici de la nostra professió, sempre al servei de la societat a què serveix.

És en aquest context de millora social que el Col·legi d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques de Catalunya ha considerat molt positivament la implantació d'unes normes que estableixin uns requisits amb relació a les obres públiques en les diverses fases de la seva planificació i execució, i amb la finalitat d'augmentar la regulació i millorar la gestió de l'obra pública.

Els documents d'allegacions a l'Avantprojecte de llei de l'obra pública presentat pel nostre col·legi el mes d'abril de l'any passat, recollia una sèrie de punts que al nostre parer era necessari esmenar. Les esmenes es podran agrupar bàsicament en tres apartats.

Primerament, aquelles esmenes que pretenien millorar les definicions genèriques. En un segon lloc, aquelles que pretenien millorar la descripció dels agents que participen en l'obra pública. I, finalment, un tercer grup amb esmenes que intentaven corregir errors de coherència interna en la relació de l'articulat de l'avantprojecte.

En analitzar l'actual text del projecte de llei, observem que la immensa majoria de les nostres allegacions han estat recollides i, en molts casos, fins i tot millorades. Malgrat tot, hi ha una esmena que vàrem presentar i que només ha estat acollida parcialment, i que creiem que caldria que es prengués en consideració. Ens referim a la necessitat del visat dels treballs corresponents als diferents agents que participen a l'obra pública. Aquest aspecte ha estat recollit en les tasques del projectista, però no figura en les tasques del director de l'obra ni en les dels responsables de la seguretat i salut. Així mateix, al text actual s'atribueix, en l'article 43.4, el visat del llibre d'ordres al promotor, quan això és una missió que pertoca exclusivament als col·legis professionals.

Sense res més a afegir, també volem agrair, una altra vegada, la seva atenció i posar el Col·legi d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques de Catalunya a la seva disposició pel que creguin convenient.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies senyor Sánchez. Si algun grup parlamentari vol intervenir, és el moment de fer-ho. El senyor Rull.

El Sr. Rull i Andreu

Sí, gràcies, senyor president. De fet, doncs, ja han expressat que la immensa majoria d'allegacions les van incorporar... Amb relació al tema dels visats, sàpiguen que hi han hagut d'altres col·legis que també han anat en una línia similar, no? Per tant, em sembla que sí que tenim un mandat els diversos grups parlamentaris de tenir-ho en compte i de poder, doncs, atendre aquesta petició i diversificar també els visats quan correspongui i en els termes que corresponguin.

Gràcies, senyor president.

El president

El senyor Labandera, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies. Gràcies, president. Evidentment, copsar que si hi ha una enginyeria que té una vinculació directa amb aquesta llei és la vostra i, per tant, crec que aquest grau de coincidència, no?, entre el text original i les vostres esmenes era..., de fet, pauta una normalitat en les relacions entre col·legis i administracions en aquesta qüestió, en la primera llei de l'obra pública.

També comentar un tema, i és que, per part del nostre grup, aquest suggeriment, aquesta proposta en matèria dels visats que feu, l'estudiarem. Evidentment, no podem tenir-la com un mandat a incorporar, en tot cas ho hem d'analitzar i veure els pros i els contres d'aquesta qüestió; però els nostre compromís d'analitzar aquest tema amb profunditat.

Agrair-vos un altre cop la compareixença a tots dos representants, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Labandera. Per part d'Esquerra Republicana, el senyor Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Només per agrair-los la compareixença en aquesta llei. Com ha dit el senyor Labandera, és la seva llei i, per tant, doncs, tots aquests suggeriments que ens han fet..., intentarem incorporar-ho des de la penència de la llei.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Vigo. La senyora Dolors Clavell, per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida Alternativa

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Navarro i senyor Sánchez per estar aquí i transmetre'ns les seves percepcions entorn aquest projecte de llei.

Jo, aprofitant que vostès són enginyers tècnics d'obres públiques i, per tant, de totes les obres públiques, m'agradaria saber el seu parer entorn l'objecte de la llei que en diem d'obra pública, però que en realitat hem de reconèixer que és de l'obra d'enginyeria civil pública.

Des del seu punt de vista i a partir de la seva experiència, vostès creuen... què opinen? Està bé que comencem per allà on tenim més problemes, que realment –i així es va detectar en els treballs que aquest Parlament va fer en el seu dia– és l'obra d'enginyeria civil, sense perjudici, tret que en algun moment ens puguem plantejar una extensió del resultat d'aquesta experiència a altres obres públiques? O vostès s'inclinarien perquè abordéssim ja l'obra pública amb caràcter general? Ens agradaria, des

del nostre grup parlamentari, conèixer la seva opinió entorn aquest tema.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Clavell. Per part del Grup Mixt, el senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias. Únicamente mostrar mis disculpas por no haber podido estar presente en la intervención de los comparecientes; por razones de ubicuidad, no ha sido posible.

Y en todo caso sí que abundaría en la pregunta que ha formulado la compañera del Grupo Parlamentario de Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, sobre la definición del concepto de obra pública que da la ley. ¿Les parece adecuado?

El president

Gràcies senyor Domingo. Té la paraula, doncs, el degà. Gràcies.

El Sr. Joan Sánchez Romaní

Bé, el que se'ns està demanant d'alguna manera és que repassem el que la llei diu de quina és la definició d'obra pública, no?. Tenim en aquest moment..., jo ho llegiré en veu alta, a veure què ens aporta, no?

Diu: «Als efectes d'aquesta llei es considera obra pública el resultat d'un conjunt de treballs d'enginyeria civil destinat a complir per si mateix una funció econòmica o tècnica i que tingui per objecte un bé immoble, ja es tracti d'obres de nova planta, transformació, restauració o reforma. En aquests darrers supòsits, sempre que tinguin un caràcter d'intervenció total o parcial que produeixi una variació essencial.

»Queden exclosos dels concepte d'obra pública, el conjunt de treballs o actuacions que tinguin com a resultat una obra de construcció o d'edificació i les obres d'urbanització. Aquestes darreres obres es regeixen pel que disposa la legislació urbanística.»

Bé, al nostre parer, sempre trobem la disquisició entre obra pública o obra civil. Nosaltres, com a enginyers tècnics d'obres públiques, evident, no únicament treballam per a l'Administració, per a obres gestionades per l'Administració i realitzades amb diner públic, sinó que el nostre camp de treball abasta més enllà que les obres patrocinades per les administracions; és a dir, també fem obra, entre cometes, «privada». És en aquest sentit que el nostre col·lectiu, el nostre col·legi, quan parlem d'obra pública, ens estem referint a aquest paraigua ampli, no? Vull dir, obra civil, per nosaltres es refereix tant a obra pública com a obra privada; no sé si m'explico el concepte.

Jo, la definició que llegeixo aquí, abasta qualsevol tipus d'obra, perquè parla d'obres, treballs d'enginyeria civil, d'acord? Únicament fa la menció, l'especificitat, quan està parlant d'obres d'edificació o d'obres de planejament..., perdó, d'urbanització. Per nosaltres també

són obres civils i també és obra pública, malgrat que entenem que, si el legislador considera que ja hi ha una legislació pròpia, en aquest cas la urbanística, nosaltres també entenem que en quedi, diguéssim, exclòs, no?

No sé si he respost concretament a la pregunta que hem fèieu, no? Però és que és complicat, perquè nosaltres, que ens diem enginyers tècnics d'obres públiques, moltes vegades tenim..., el nom, que coincideix en aquest cas amb la llei, moltes vegades pot quedar fins i tot difús. Hem rebut, a vegades, alguna mena de recança perquè nosaltres presentéssim un projecte, perquè «és que sou d'obres públiques i aquesta és una obra civil», de propietat particular, no? Bé, evidentment, això a nosaltres no ens invalidaria, no?

De fet, aquí a Espanya, les titulacions que s'agrupen en el que és el ventall de l'enginyeria civil són diverses, no és únicament l'enginyeria tècnica d'obres públiques. Hi han..., possiblement l'enginyeria topogràfica, que ens ha precedit en la intervenció, també és part activa del que és el ventall ampli de l'enginyeria civil; en alguns casos, les enginyeries tècniques de mines, o l'enginyeria de mines moltes vegades també està considerada dintre del que és enginyeria civil; l'enginyeria de camins, per descomptat, no?, que no l'havia dita. En tot cas, sí que és veritat que el nom, a vegades, enterboleix una mica la perspectiva, no? En la majoria de països del nostre entorn, els titulats en aquests àmbits professionals es diuen habitualment enginyers civils, i es parla d'enginyeria civil. Jo crec que el nom a vegades no fa la cosa.

No sé, nosaltres hem entès que això, en principi, ha de regular qualsevol obra, tant si és pagada amb pressupost públic com privat, perquè moltes d'aquestes obres privades poden afectar la col·lectivitat.

El president

Moltes gràcies.

Doncs, bé, el que faria seria agrair als representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics d'Obres Públiques de Catalunya les seves aportacions, i concretament, doncs, al senyor Joan Sànchez i Romaní, degà del col·legi, i al senyor Francisco Javier Navarro, secretari del col·legi, doncs, les explicacions que ens han fet.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i tretze minuts i es reprèn a dos quarts d'una i deu minuts.

El president

Bé, doncs, reprenem la sessió.

Compareixença de representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona i del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de l'obra pública (tram. 353-00022/08)

I al mateix temps, doncs, donem la benvinguda als representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona, i a la senyora Marta Recolons, que és vocal de la Junta de Govern, i al senyor Manel Nicolàs, que és el vicesecretari del Col·legi d'Enginyers.

Quan vulguin poden començar, i saben que tenen aproximadament quinze minuts. Gràcies.

El Sr. Manel Nicolàs (vicesecretari del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona)

Bon dia a tots. Moltes gràcies, primer de tot, que, per part de vostès i dels parlamentaris i del Parlament de Catalunya, hagin convidat el nostre col·legi professional per dir la nostra dins d'aquest projecte de llei, que ens sembla, de bell antuvi, ben interessant per a tots plegats.

Jo penso que és molt bona idea, per part del Parlament, d'anar copsant les idees i els punts de vista dels col·legis professionals. Nosaltres tenim una representació de set mil cinc-cents col·legiats que treballen en tots els àmbits del teixit industrial, de Catalunya no, però de dins dels àmbits de la província de Barcelona, i penso que podem donar una idea bastant acurada sobre els nostres punts de vista sobre una llei d'aquest abast. A pesar que, més aviat aquest tipus, diguéssim, d'activitat o d'obra pública de gran abast ho han de dur uns altres professionals, com són els senyors enginyers de camins, ponts, etcètera, i els senyors enginyers tècnics d'obra pública.

Per altra banda, nosaltres sí que tenim competències plenes en un altre tipus d'aspectes i els agrairia a vostès mateixos que ens han convidat amablement a participar en aquest debat, que quan hi haguessin uns altres tipus de lleis també del nostre abast com seguretat industrial, etcètera, que estem plenament integrats en això, els agrairíem que també ens convidessin, perquè aleshores possiblement estem més integrats i més introduïts dins d'aquest tema, no?

Dit això, sí que volíem dir que aquesta llei considerem que és d'una màxima importància, atès que els darrers temps..., i vostès en són partícips i, diguéssim, d'alguna manera receptors de la idea que la ciutadania està molt amoïnada per segons quin tipus d'obra pública. I suposo que aquesta llei bàsicament ha sortit a debat..., a més a més del tema del Carmel, de tots coneguts, de les..., diguéssim, de les protestes i visions complexes que hi han en l'obra pública –cas AVE, cas etcètera..., vull dir que són molt complexes, no?

Al nostre col·legi, nosaltres tenim una sèrie de competències que podrien influir en aquest tipus d'obra pública de gran abast, que seria en el tema d'instal·lacions complementàries; és a dir, tota la instal·lació d'enllumenat, instal·lacions elèctriques, instal·lacions de ventila-

ció... Això sí que nosaltres sí que podem participar-hi dins d'aquest tipus de projecte, perquè avui dia totes les obres de gran abast són molt multidisciplinàries, tant obres d'arquitectura com les obres de, diguéssim, d'obra pública com aquesta.

Nosaltres teníem una sèrie de qüestions a dir, en el sentit que, com vostès saben, i, diguéssim, tot el tema de seguretat en les obres és cada cop més debatut i, malauradament, no sempre amb l'èxit que es pretén, la seguretat a les obres. Nosaltres sí que tenim plenes competències des del punt de vista de coordinació, de seguretat i salut, i aleshores sí que nosaltres voldríem participar en aquest tipus d'obres –qualsevol dels nostres col·legiats està qualificat per al fet– per ajudar que aquests projectes arribin a bon terme, no? Aquest tipus de projectes, vostès ho saben perfectament, són d'una complexitat enorme. Aleshores, penso que, quan l'enginyeria, les enginyeries, per dir-ho d'alguna manera, participen des de l'inici, tant a l'avantprojecte, en el projecte, com a la posada en marxa i desenvolupament, i sobretot un tema que, a vegades, des del punt de vista..., i ara parlo com a públic, per dir-ho d'alguna manera, veiem que algun cas d'obra pública està molt ben feta, molt ben realitzada, però té un petit defecte que tothom nota, que és un mal manteniment de l'obra pública. Aleshores, el tema del manteniment de les instal·lacions penso que és primordial pel tema que una obra pública arribi a bon terme. Ja que els diners públics són de tots i han d'estar ben distribuïts, quan es planteja una obra pública, s'ha de plantejar el tema del manteniment d'aquesta obra pública, tant el que són infraestructures com el que són instal·lacions.

Jo volia fer esment d'un punt, diguéssim..., després deixaré parlar una miqueta a la meua companya, que, atès el seu estat i una carrera que ha fet rodejant tot el parc de la Ciutadella, ha arribat en un estat de congestió important. (*Rialles.*) Després li donarem la paraula perquè hi digui la seva, perquè, com vostès poden veure, el nostre col·legi practica la paritat; no tant, perquè el nen..., és un nen, crec, el que espera, o sigui que ja no és exactament la paritat, però bé, gairebé. I ens interessa molt el punt de vista, dins de l'enginyeria, sobretot de la seguretat a les obres, què poden dir les nostres enginyeres també, perquè a vegades tenim una visió esbiaixada sobre el tema. En una obra..., jo, pel meu currículum professional, he treballat en obres de gran abast –no d'obra pública, però sí d'obra industrial– i, moltes vegades, no es té..., com ho podria dir... Els senyors, en general, tenim la tendència a ser més arriscats, per dir-ho d'una manera fina, no? Aleshores, possiblement una cosa una mica més conservadora, des del punt de vista de seguretat, ens convé a tots una miqueta, eh?

Bé, jo volia fer esment d'un tema que a mi, particularment..., professionalment m'hi he dedicat sempre, al tema de l'energia. I aquí, a l'article... (*Veus de fons.*) A l'article quart, *l*, es parla d'un, diguéssim..., dels temes, diguéssim, generalistes, no?, diguéssim, medi ambient, es toca el tema mediambiental, tema de seguretat... Però jo trobo a faltar una miqueta un tema que està molt d'actualitat que és l'eficiència energètica de les instal·lacions. Penso que no estaria de més que, des d'aquest punt de vista de filosofia general, es fes esment de l'efi-

ciència energètica de les instal·lacions. Perquè moltes vegades, tots plegats hem fet projectes que l'important és que jo estigui bé, que estigui molt «maco», que estigui molt bé, però després l'eficiència de tota la instal·lació general no es té en compte. I penso que, ja que es fa una obra d'una abast important, moltes vegades –i amb tot els respectes als decoradors– ens gastem més calés a decorar l'obra i no en l'eficiència energètica que té aquesta obra, no? Està molt bé la decoració, òbviament, però penso que a vegades hem de situar les coses en el seu valor autèntic. I que es revaloritza amb el temps, vull dir, una bona gestió des de l'inici. Vull dir que, quan es fa un avantprojecte, ja s'ha de pensar en el tema de l'eficiència, i quan després es desenvolupa, també; té un retorn de capital ràpid i, a més a més, una qualitat en l'obra important, no?

Bé, jo volia donar ara la paraula a la meua companya per veure si s'ha recuperat i perquè digui una miqueta el seu punt de vista.

La Sra. Marta Recolons (vocal de la Junta de Govern del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona)

Una mica sí que..., una mica recuperada ja, eh? Intentaré..., algun punt que... Bé les idees principals són les que ha dit el Manel, però algun punt del tema de seguretat i de..., bé, de punts positius que hem vist, eh?, una mica desglossar-ho.

En principi, el tema..., bàsicament el que deia. Hi han altres enginyeries molt més especialitzades, però la nostra, la tècnica industrial, eh?, el nostre col·lectiu, en el tema de contribuir a l'eficiència, i als recursos i eficàcia en l'execució de l'obra, doncs tenim plenes competències.

Atesa l'amplitud de branques de la nostra titulació, no?, doncs podem tenir qualificació pel tema de seguretat i salut, pel tema d'instal·lacions, en tota la seva amplitud. A veure, no obstant això, els enginyers tècnics industrials coneixem tècnicament i específicament les característiques de les instal·lacions que poden integrar l'obra pública, així com la normativa i reglamentació tècniques aplicables tant en la seva instal·lació com en el seu manteniment. Una mica incidir en aquest tema.

Després, passem al tema de seguretat. En un sector tan castigat com el de la construcció, entenem que la reducció de la sinistralitat laboral depèn de la prevenció de riscos laborals, que la prevenció de riscos laborals es garanteixi mitjançant l'actuació de professionals degudament qualificats i competents. Per això plantejarem dues reflexions. Per una banda, entenem que és necessari garantir la independència dels coordinadors de seguretat i salut en l'exercici de llurs funcions, desvinculant-ho del que seria el delegat d'obra, per tenir, així, realment una actuació efectiva. Moltes vegades terminis d'entregues..., hi han molts condicionants que fan..., trobem una incompatibilitat molt gran a garantir seguretat i, alhora, garantir terminis d'entrega, compromisos amb el promotor..., vull dir, aquí trobem que hi ha un conflicte greu.

Per altra banda, considerem molt important que els estudis de seguretat i salut s'ajustin a les necessitats

preventives específiques de cada obra i que no quedin subjectes a criteris genèrics. Intentar evitar, una mica, estandarditzar-ho tot tant, no?, que perdi la seva funció realment –moltes vegades, la fotocòpia de fotocòpia de fotocòpia, no?, una mica–, donar un caràcter particular a cada una d'aquestes obres.

En aquest sentit, el nostre col·lectiu està capacitat per realitzar les funcions de coordinador de seguretat i salut durant l'execució de l'obra i de coordinador de seguretat i salut durant l'elaboració del projecte, d'acord?

Després, deixant el tema de seguretat, valorem molt positivament la creació d'un registre de bones pràctiques en l'execució d'obres a Catalunya; punt que hem trobat molt positiu.

I finalment, una mica..., l'obra pública té importants repercussions per a l'economia del país, per al desenvolupament territorial o sostenibilitat ambiental. L'àmbit d'aplicació de la llei abasta el conjunt d'obres públiques executades per la Generalitat de Catalunya, els seus organismes, entitats i empreses públiques, i per les entitats locals de Catalunya i llurs organismes. Segurament, la Generalitat està en disposició de donar compliment a la regulació continguda en el projecte de llei, però l'actuació professional quotidiana del nostre col·lectiu ens permet preguntar-nos en quina mesura la situació real de la major part de les administracions locals catalanes disposen dels mecanismes i recursos necessaris tècnics i tecnològics per a aquest compliment. Una mica, aquesta llei, si es podrà complir en la seva amplitud, no?, que de vegades també pequem una mica d'unes lleis que després són difícils de complir i de seguir.

Moltes gràcies.

El president

Bé, moltes gràcies. Ara, si hi ha algun grup parlamentari que vol intervenir, doncs sap que pot fer-ho. El senyor Rull, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies. Gràcies per la seva compareixença i, diguem-ne, nosaltres volem subratllar dues idees que han posat sobre la taula i que molt sovint en la gestió de l'obra pública no les reflectim adequadament, no?, que és el primer tema a què feien referència, el manteniment. És a dir, fer obres públiques que ens permetin una bona gestió del manteniment en posterioritat i, per tant, que els projectes constructius ja prevegin quins hauran de ser aquests costos i quins hauran de ser, diguem-ne, els instruments que s'hauran d'emprar justament per dur a terme aquest manteniment.

I el segon, el de l'eficiència energètica. Em sembla que avui, a més a més, és un debat absolutament vigent i imprescindible i que, tot i que no és el centre de gravetat bàsic d'aquesta llei, sí que valdria la pena aprofitar aquest instrument legislatiu per incorporar tots aquests elements i que facin que sigui una llei avançada.

Vostès deien que la seva participació era amb relació a les obres complementàries, bàsicament, des d'un punt de vista d'obra pública; aquí han comparegut pràcticament tots els tècnics, els seus col·legues en d'altres àm-

bits, en d'altres apartats. El que ens agradaria..., intuïm que, molt sovint, el procés de contractació d'aquestes obres complementàries comporta un nivell important d'especialització i que sovint s'utilitza la subcontractació. No sé si és exactament així, però a la llei, un dels apartats més importants és el que fa referència a la subcontractació. No sé si han tingut la possibilitat de poder-ho valorar, plantejat d'una manera molt genèrica, el que es demana és que s'acrediti aquesta especialització concreta. El que ens agradaria és conèixer el seu criteri. Si creuen que..., aquí hi han hagut opinions, per part dels compareixents, a vegades contradictòries, eh?: alguns casos que no hi hauria d'haver cap referència a la subcontractació, simplement perquè no hi hauria d'haver cap regulació específica i ja hi ha una regulació de caràcter sectorial que hi fa referència; o en d'altres casos que es queda curta, eh? Quina és la seva visió específica amb relació a la subcontractació.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Rull. Per part del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el senyor Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Moltes gràcies, president. Saludar i agrair la compareixença de la senyora Recolons i del senyor Nadal..., perdó, Manel Nicolàs –Manel Nicolàs, perdó, eh?, amb relació a aquest tema del procés que estem portant a terme d'anàlisi de treball de la llei de l'obra pública.

En principi, jo crec que el tema..., hi han factors que s'ha citat anteriorment –no em repetiré–, però sí que hi ha un factor que és absolutament interessant, que és la posició que vosaltres manteniu sobre la independència del coordinador de seguretat i de salut. I m'agradaria, en tot cas, que especifiquéssiu exactament la fonamentació d'aquest tema, perquè també és cert que hi han hagut aquí altres compareixents, eh?, i que han mantingut una posició diferenciada, alguns basant-se fins i tot en els textos legislatius vigents.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Labandera. Pel Grup d'Esquerra Republicana, el senyor Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair-los la seva compareixença. Agrair-los també la paritat en unes disciplines on estem acostumats a veure bàsicament només una part de la societat i que, per tant, això vol dir que, en certa manera, hem d'aguir sempre que hi hagi aquesta normalització tan desitjable.

Agrair-los també les reflexions que han fet, tant pel que fa a l'aspecte del manteniment de l'obra pública, tan necessari, com aquesta reflexió que han fet sobre l'eficiència en la mateixa obra, o el conflicte entre la seguretat i el termini d'entrega, i que, per tant, doncs, es tindran en compte, evidentment, en el tràmit de ponència que hem d'establir seguidament.

I una última reflexió: malament quan una llei no es pot complir; és que segurament hem fracassat i hem fet una mala llei, i la pitjor llei que hi pot haver és aquella que no es pot complir –i en tenim exemples. I, per tant, aquesta reflexió ens ha de servir per adequar una llei a la realitat que tenim en el nostre país quant a l'obra pública. I, per tant, doncs, agrair-los aquesta compareixença i les reflexions que n'han fet.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vigo. Per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Estem molt agraïts de la seva compareixença en aquest Parlament per parlar-nos d'aquest projecte de llei; també, del fet que tinguem la primera dona que compareix al llarg d'aquest conjunt de compareixences entorn la llei de l'obra pública. Ja ho vam comentar, recordo, en la comissió d'investigació dels fets del Carmel, que apreciàvem que això de l'obra pública era cosa d'homes. I espero que ho anem trencant progressivament.

Vull que sàpiguen que la detecció entorn d'aquest tema de les mancances de referències en l'eficiència energètica, ja havia estat detectada pels mateixos grups que donem suport al Govern en l'article que vostès esmenten i també en altres, i per tant que, evidentment, això s'inclourà. També una de les coses que ens succeeix és que, a vegades, sota el concepte aquest de sostenibilitat ja pensem que està tot dit i que no cal dir res més. No, no, l'eficiència energètica evidentment mereix una referència explícita, i vull que sàpiguen que així s'havia detectat.

Ens sembla especialment suggeridor el seu toc d'atenció respecte al manteniment de l'obra pública un cop feta, però..., en fi. Ha sortit aquí, però sí que penso que segurament hauríem de trobar la manera d'abastar també aquesta part important de l'obra pública.

Però finalment m'agradaria que em poguessin dir la seva percepció entorn un tema que ha sortit en altres compareixences, en concret les dels representants dels treballadors, que, quan esmentaven els temes de seguretat i salut, ens alertaven sobre la pràctica massa estesa de considerar els costos de la seguretat i salut com un percentatge del cost d'execució de les obres en els diferents projectes. I, per tant, ells en alertaven sobre això i ens deien: «No és raonable que això sigui així, i la seguretat i salut s'ha de pagar prèvia certificació, com es paga la resta de l'execució de l'obra.» No fer una previsió de percentatge i res més, perquè això impedeix després controlar què s'ha fet exactament en seguretat i salut en aquella obra, sinó que l'abonament de les partides de seguretat i salut es fes sempre prèvia certificació, sabent exactament i havent de subscriure, per part del tècnic competent, què s'ha fet en seguretat i salut per poder-ho abonar posteriorment. Ens agradaria saber la seva opinió entorn d'aquest tema.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Mixt, té la paraula el senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. En primer lugar, saludar a la Presidencia del Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales y felicitar la paridad y su intervención.

En esta línea sí que me gustaría incidir también en el tema de la eficiencia energética, más cuando es un mandato de la Unión Europea ya tenerlo en cuenta. Hay directivas que deben ser atadas en esta materia en nuestro país y la Administración debe dar ejemplo, y no siempre lo da. E incidir en la medida en que sí pueden cumplimentar qué vías podrían..., cómo se podría canalizar esta eficiencia energética o en qué instrumentos en el campo de la obra pública.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Domingo. Tenen la paraula, ara, els representants del col·legi.

La Sra. Marta Recolons

Sí, no sé si me'n recordaré de tot, però bé, més o menys...

En el tema que comentaves de la subcontractació, més que quedés reflectit en aquest tema de subcontractació, jo crec que tècnicament el que és la fase d'avantprojecte, projecte i després direcció d'obra, més que temes de subcontractacions –tot i que sí que hi ha especialització– és crear equips multidisciplinaris, en què, llavors, s'elimina aquest concepte de subcontractació, que crec que és més pròpiament de l'execució física de l'obra pública. I llavors, no sé fins a quin punt la subcontractació, en aquesta fase de projecte, tindria sentit reflectir-la, o..., eh? És una mica... Crec que tota la normativa que està sortint, el Codi tècnic..., tot està anant més cap a aquests equips multidisciplinaris on hi ha un director d'obra o un director de projecte i tota la resta de professionals en els diferents graus d'especialització en projecte, eh?, no sé si és una mica el que...

Després, comentaves el tema de la..., per què s'ha de separar la coordinació de seguretat i salut, del tema dels delegats. En principi, tota la llei..., la Llei de prevenció de riscos laborals, això també ho defineix molt bé –també els processos de control–, una mica seguint el tema de si caldria una certificació de tot el tema de seguretat i salut, no? En principi, no veig cap incompatibilitat, però el que sí crec és que ja hi ha un seguiment en la pròpia Llei de prevenció de riscos laborals molt estricte, no?, de quines són les mesures de seguretat que s'estan aplicant a través de totes les actes dels coordinadors de seguretat. Clar, després el tema del pagament..., són coses que, ja, com a enginyers, potser ens agafen una mica més lluny, no?, perquè ja són, entre promotors, no?, i constructors, i potser a nosaltres ens agafen només quan hi han discordances i per a la resta no ens pregunten, no? Però el que sí és cert és que, normalment, totes les actes de seguretat i salut han d'anar signades, tant pels

promotors, els directors d'obra i els treballadors que es vegin implicats en la fase. Ens agafa, potser, una mica lluny el tema de la certificació, no?, per..., precisament per això, no?, perquè ja són altres dos membres no tècnics que hi estan implicats.

I el tema de separar aquestes figures..., sí que s'hauria d'establir algun tipus d'incompatibilitat, perquè crec que els criteris de prioritat en cada un dels casos són diferents. És el que deïem, cada figura té una prioritat, malgrat que tots tinguin la seguretat present, la prioritat..., aquesta pot estar en un tercer o un quart lloc, o pot estar un primer lloc –el tema de períodes d'entrega, el tema de... Llavors, malgrat que tots tinguin la seguretat dins de la seva estructura, és un tema que crea aquesta incompatibilitat entre aquests dos càrrecs. Vull dir..., no sé si queda una mica contestat.

El Sr. Manel Nicolàs

Jo volia afegir una cosa en el tema aquest. Totes les persones que hem treballat dins d'una empresa i que hem tingut obres i hem tingut sistemes de seguretat, la Llei de riscos laborals, realment, va ser un avenç considerable. Ara, diguéssim, ara tenim una estructura muntada «legal», entre cometes, per sostenir tot un sistema de riscos i de seguretat. I indubtablement això ha millorat. Però, també indubtablement, continuen havent-hi accidents; això està claríssim, no? Aleshores, el que hem d'intentar defugir, quan es fan les coses..., per això el que deia jo de les lleis que serveixin o que no serveixin. O sigui, les lleis serveixen si realment són útils, penso jo, a l'esperit que està formant la llei. Si l'esperit fos que no hi haguessin accidents, alguna cosa fallaria; això és evident, perquè accidents continuaran havent-hi. Podem dir que la incidència és dos, un, vint-i-quatre, però el que és evident és que encara n'hi ha.

I, sobretot, en el tema de construcció i construcció d'obres considerables, malauradament, cada vegada que es pressuposta un projecte d'obra considerable, no sé per quina estranya raó, sempre es té en compte *a priori* que hi hauran x accidents; això és el que hem d'evitar, que aquests x accidents siguin cada cop més petits. Aleshores, perquè siguin més petits cal que aquesta llei que ja està conformada i que funciona legalment, funcioni realment. I perquè funcioni realment, considerem que com més independent..., però lligat al promotor principal, que en aquest cas seria la Generalitat, el coordinador de l'obra, i des del punt de vista de seguretat, ha d'estar més directament a la cúpula del sistema i independent del sistema que construeix, que fa..., perquè si no, resulta que acaba sent «una branca de». I si és «una branca de», sempre hi han criteris que poden..., manipular no, però disgregar de la seva tasca principal. Aleshores, jo penso que el que és... Això passa una miqueta amb el tema d'eficiència energètica i tot això, eh? La persona que es dedica a la gestió d'energia de l'empresa no ha de dependre del cap de manteniment, ha de dependre del director general, perquè si no, la cosa no funciona tampoc.

I en aquest cas passa igual. El tema de seguretat és un ens principal, i perquè allò funcioni, és a dir, que no hi hagin accidents, no n'hi ha prou a fer papers, perquè fer papers, tots en sabem de fer papers. El que és tracta és

que la direcció estigui implicada en la seguretat i que aquest senyor depengui directament de la direcció, o sigui, de la cúpula del sistema, perquè si no, malauradament passa el que passa. Avui dia, em sembla que hi ha un judici per a un senyor d'una empresa constructora, perquè va caure un mur –em sembla que és avui–, i em sembla que és de les primeres vegades que envien el *capo*, diguéssim, a judici; normalment, sempre acaba pagant les conseqüències el cap d'obra, eh? M'ha semblat sorprenent. No sé com acabarà el judici, però a mi em sembla sorprenent, sincerament. Em sembla que és el primer cop que veig això, eh? Això va passar també en el tema del primer, diguéssim, condemnat a un delictes ecològic. Que jo recordi, va ser el director de la Central de Cercs, quan hi havia un president de la companyia i a aquest no li va passar res. Vull dir..., és una cosa... Això sempre ha d'anar dirigit al cap de tota l'empresa, perquè si no, es comença a disgregar el tema. I penso que han d'anar en aquesta direcció.

En el tema que deia la representant d'Iniciativa... Estic d'acord que quan es fa el projecte i els costos del projecte, el cost, diguéssim, que suposarà la seguretat i els riscos ja estigui contemplat en el cost general, amb un programa, igual que hi ha un programa per a tot l'altre. Vull dir..., és que el problema que hi ha en molta obra no pública –ja no dic pública, en general– és que el cost de la seguretat és un afegitó que sempre acaba caient: «Bé i ara què fem?» Malauradament és així. Doncs, si dins del projecte ja està –«el cost de la seguretat costa tant, i tindrem a aquests senyors que es dedicaran a això, això...»– ben determinat, penso que és un avantatge per a l'objectiu, que és que no hi hagin accidents –que penso que és el que era l'objectiu.

Des del tema d'eficiència energètica, que comentava el senyor del Grup Mixt... Home, jo penso que l'important és que, quan el projecte es presenta, i a tot el sistema d'instal·lacions hi ha el tema manteniment i el tema d'eficiència, s'ha de fer una valoració per part del promotor i del projectista, el director d'obra, per això ha de ser una cosa transversal. Quan es fa una instal·lació determinada, en el cas d'un túnel, que és una cosa complexa, no?, hi ha ventilació, il·luminació, desguassos, bombejos, i coses d'aquestes, s'ha de fer d'una manera integrada, perquè els costos energètics, després, del funcionament de tot això siguin els millors possibles i que el rendiment, per dir-ho d'alguna manera, de tota la instal·lació sigui molt més llarga. A mi, una vegada que vaig visitar una empresa sueca –que no cal dir el nom, però és molt important–, li vam preguntar quins equips tenien de gestió energètica i com podien estalviar energia dins de la seva fàbrica. I em van dir: «No, no, perdoni, és que vostè no ho ha entès això, és que nosaltres quan pensem la fàbrica, ja pensem en això, no cal que fem afegitons després. O sigui, nosaltres, el nostre producte i la nostra fàbrica, quan la pensem, ens costarà potser dos mesos més, i hauré de contractar un equip d'enginyers més potent, però és que després... Això és una fàbrica, un element o una obra pública, no és una cosa per a dos dies, és una cosa per a anys. I vostès veuran que l'estalvi que produeix aquesta bona pensada a l'inici, els representarà el cost aquest que està diferit en tots els anys.» Que moltes vegades pensem que un sobrecost és de ja... No, no, el sobrecost..., ho

difereixen en els anys i és un estalvi. Jo penso que això és important, eh?

La Sra. Marta Recolons

Com fer aquesta valoració, no? Doncs, és... En el moment de l'execució no es pot realitzar la..., sinó que s'hauria de fer en aquest manteniment, no? Hi han paràmetres per avaluar el diòxid de carboni estalviat, per exemple, no? O sigui, uns percentatges de millora en el que seria, evidentment, el seu manteniment, no?, que l'eficiència energètica no és en el..., també en el moment de l'obra s'ha de tenir en compte, però sobretot és en la seva vida útil.

No sé si ha quedat respost tot, o...

El president

Bé, doncs. Moltes gràcies als representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics, i concretament a la senyora Marta Recolons i al senyor Manel Nicolàs, per la seva exposició.

Moltes gràcies.

El Sr. Manel Nicolàs

Moltes gràcies. I esperem tornar a participar en un debat d'aquestes característiques.

El president

Molt bé.

Suspenem la sessió un minut.

Gràcies.

La sessió se suspèn a la una del migdia i onze minuts i es reprèn a la una i catorze minuts.

El president

Reprenem la sessió donant la benvinguda als representants del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya i al seu president, el senyor Joan Vallvé, que coneix bé el Parlament de Catalunya, al senyor Àlex Zaragoza, que és membre de la Junta de Govern, i al senyor Antoni Maria Grau i Costa, que és el director general de COEIC/AEIC.

Compareixença de representants del Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Barcelona i del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya amb relació al Projecte de llei de l'obra pública (continuació) (tram. 353-00022/08)

Quan vulguin, doncs, poden fer les seves aportacions, sabent que tenen com a màxim quinze minuts.

Gràcies.

El Sr. Joan Vallvé Ribera (president de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya)

Gràcies, senyor president. Com a president de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya, i en representació també doncs, del col·legi, em plau donar les gràcies al Parlament i celebrar que se'ns hagi convocat en aquesta compareixença. Em sembla que és un dia, en aquest sentit, històric, perquè és la primera vegada que la nostra institució és convocada a comparèixer al Parlament, i la veritat és que, abans de les darreres eleccions, ja vàrem indicar als candidats que ens oferíem a aportar els nostres coneixements, per tal que el Parlament pogués fer la seva tasca amb l'aportació dels tècnics, en aquest cas dels enginyers industrials.

Per part nostra, voldria dir que el col·legi i l'associació hem fet una publicació, que és precisament sobre la construcció, que es titula *La construcció, un producte poc eficient*. És un monogràfic del qual, doncs, en faig donació, perquè el facin arribar a la biblioteca del Parlament de Catalunya, i també el mateix text, però en una versió més moderna de CD, per als grups parlamentaris, i que ni cal dir que si algun grup vol tenir el text escrit, doncs també, naturalment, amb molt de gust l'hi farem arribar.

Jo només volia fer aquest agraïment i passar la paraula al senyor Àlex Zaragoza, que és el que explicarà el tema de la llei d'obra pública de Catalunya.

El Sr. Àlex Zaragoza i Montpel (membre de la Junta de Govern del Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya)

Bona tarda. Jo us faré una breu explicació del que vam entendre, del que vam llegir, de les alegacions que vam fer.

Bàsicament us hem d'explicar que estem satisfets, perquè nosaltres, d'aquest avantprojecte de llei, vam fer, com a col·legi, una trentena d'alegacions. D'aquesta trentena, podem dir que gairebé la meitat, no totes, han estat recollides d'una forma, si no directa, indirecta. La qual cosa en satisfà, és dir..., vol dir que la feina que hem fet ha servit per a alguna cosa, i això ens és molt interessant.

Dins d'aquestes alegacions, nosaltres hem agrupat en quatre tipus. Unes eren bàsicament de temes de terminologia, de lèxic; a vegades alguna paraula, allò..., que enteníem que afinava més el que creiem que s'havia de dir. Un segon tipus, que era que el contingut de l'article, doncs, entenem que havia de tenir una abast diferent o més gran, o més petit o, diguem-ne, afegir algun tema en concret. Un tercer tipus d'alegació era un que després hi incidiré més, que es el tema competencial. I és, en aquest cas, en el competencial, en aquest cas com a enginyers industrials, que volem posar de manifest que creiem que ha de ser representat això, diguem-ne, no?, a la llei. I un últim tema, que bàsicament són matisos de contingut, que a vegades és allò..., la coma o el punt, o canviar les frases d'ordre, per acabar de dir possiblement el mateix, no?

Dins d'aquest quatre grups, el tema competencial..., insisteixo en un punt que no ha estat recollit i que per nosaltres, doncs, segueix sent important, per exemple

on es parla del projectista. Nosaltres entenem que el projectista, al final..., la persona projectista no existeix. Existeix un tècnic competent, existeixen..., a veure, jo vull fer un símil perquè s'entengui. Al final, quan volem un metge, volem un metge, no volem un curador, no? Nosaltres som tècnics competents. Podem ser projectistes nosaltres o pot ser un projectista un florista, perquè pot projectar un ram de flors, enteneu?, en l'aspecte més ampli que vulgueu entendre, eh? En aquest aspecte, nosaltres volem incidir que entenem que els articles que parlen del projectista, i en el cas d'obra pública, han de ser tècnics competents, amb tot el ventall de tècnics que incorpora –tècnics industrials, de camins, d'arquitectura, diguem-ne, de diferents nivells–, però com a tècnic competent, no com la paraula «projectista», que entenem que és, potser, massa genèrica.

Llavors, dins d'això, i també algun dels punts que ha estat recollit –i que entenem que bastant bé, però volem matisar–, el col·legi, d'alguna forma, quan visa o quan dona la validesa que els tècnics són competents, el col·legi és una entitat de dret públic i, per tant, està, diguem-ne, donant la validesa a nivell, diguem-ne, com a Administració, que aquell tècnic és capaç de fer aquella feina. Per això hem insistit en diverses alegacions que entenem que els projectes han d'estar visats, els avant-projectes han d'estar visats. Estem dient que aquell tècnic que ha fet aquella feina està reconegut, eh? I està reconegut, perquè hi ha, en aquest cas un col·legi, en el nostre cas el d'industrials, doncs que li reconeix i el valida. Això, al llarg, diguem-ne, de la llei, ha estat recollit, potser no amb tota la força que pensem que podria ser-hi, eh?, però bé, en tot cas, sí que podem dir que diverses alegacions que havíem fet d'aquest tema han estat exposades.

A banda d'això..., a veure, a la llei es parla de fer auditories tècniques dels projectes complexos, d'acord?, bàsicament parla de projectes de túnels i gran obra complexa. A vegades, la gran obra no té per què ser complexa, o l'obra complexa no té per què ser gran, eh?, també és un matis de dir..., a veure, entenem que l'auditoria tècnica d'un projecte d'infraestructures és necessària, i diria, més enllà, és dir..., i un projecte tècnic complex, eh?, independentment potser d'aquest volum, que a vegades el volum no reflecteix la complexitat de l'obra. Això hi insisteixo que ha estat recollit, però no amb aquest matis.

Després, com a col·legi, entenem que valorem molt positivament la creació d'aquest consell assessor, en aquest cas de túnels, i ara allargo: de túnels o obres complexes, d'acord?, perquè els túnels no tenen perquè ser infraestructures complexes.

I finalment, jo crec que s'ha introduït en aquesta llei un tema que pensem que pot ser, diguem-ne, paral·lel al que fa el col·legi, no?, paral·lel en el sentit positiu, eh?, i és el registre de bones pràctiques. És a dir, en aquesta llei s'introdueix el tema que tant el contractista com els tècnics projectistes o direccions d'obra formaran part d'aquest registre de bones pràctiques, que, en el fons, és donar, diguem-ne, aquest *caché*, aquest valor afegit que té el tècnic, i que després això queda reflectit també en els procediments d'adjudicació, que es parla fins i tot d'obrir la possibilitat de fer una selecció prèvia tècnica,

a banda de l'econòmica, i això està donant, al final, qualitat a l'obra. O sigui, si estem valorant tècnicament els tècnics i els que fan l'obra, abans de mirar l'economia, vol dir que d'entrada estem valorant la millor qualitat de l'obra. Això ho explico com a punts que els trobem força positius i, a més, crec que, com a tècnics, doncs estem satisfets que hi siguin, i poc més.

Hi ha un darrer punt, que jo passaré a la paraula a Antoni Maria Grau, que és el tema, diguem-ne, de l'arbitratge, que, en tot cas, ha estat també..., nosaltres vam fer uns comentaris, i que també han estat, diria, recollits, el que passa és que potser ell us aprofundirà una mica més en el tema, com a entitat que estem a lligats a això.

Gràcies.

El Sr. Antoni M. Grau i Costa (director general del COEIC/AEIC)

Sí, voldria comentar dues qüestions. Una és aquesta de l'arbitratge, que la deixaré com a segon punt. I el primer seria complementar el comentari que ha fet el company Àlex Zaragoza amb relació al tema del visat.

Com ell ha dit, els col·legis professionals som corporació de dret públic i, per tant, en aquesta vessant de dret públic som Administració. Quan parlem que nosaltres visem projectes, el visat no es només un reconeixement de firma, que el senyor que ha firmat aquell projecte és un enginyer industrial col·legiat i que no està deshabilitat de la professió, sinó que, en determinats projectes, doncs, fem una sèrie de comprovacions des del punt de vista de contingut del projecte, no el projecte en si –seria tornar a fer tota la feina–, però sí de contingut documental i, de vegades, de determinats aspectes d'aquest contingut documental. Per exemple, per acords que tenim amb Bombers de la Generalitat i Bombers de l'Ajuntament de Barcelona, doncs fem una sèrie de comprovacions sobre mesures de prevenció antiincendis, antifoc, per tant, d'incendis, doncs, en projectes que ho requereixen, no? En altres projectes farem comprovacions amb relació si ha d'existir o no, si hi és o no, l'estudi geotècnic que sigui necessari. És a dir, podem, per delegació de l'Administració..., i això ho recull la llei anterior, però l'actual encara més, de col·legis professionals, que l'Administració ens pot delegar aquest tipus de comprovacions. Jo crec que això, des del punt de vista del profit per a la societat és molt important, perquè, així com, especialment quan parlem d'obra grossa, un ajuntament, un consell comarcal, o l'Administració que sigui pot veure de tant en tant un projecte d'unes característiques particulars, com podria ser, i ara potser no és el cas però..., un parc edíl·lic, per exemple. Penseu que tots els projectes de parcs edíl·lics que es visen a Catalunya, els visem nosaltres, i per tant, nosaltres sí que tenim aquest component d'*expertise* amb relació a obres que tenen unes característiques molt particulars i que no són llicències d'activitats o no són obres simples de construcció de naus industrials, per exemple, no? Per tant, en aquest sentit us volem oferir la nostra aportació, la nostra col·laboració en determinats aspectes que tenen a veure amb el contingut de la documentació, requeriments de seguretat, i que en definitiva són a nivell de projecte –no posteriorment, que estaríem

parlant d'inspecció, sinó a nivell de projecte..., doncs podeu comptar amb la nostra col·laboració.

El segon punt que volia comentar, que és el tema que té a veure amb l'arbitratge. Bé, em consta que l'entitat que nosaltres estem promovent, que és el Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya, que s'articula a partir d'una fundació privada, que és la Fundació Privada Catalana per l'Arbitratge Tècnic, doncs ja ha tingut l'oportunitat de comparèixer davant dels diferents grups parlamentaris i ha estat ben acollida la seva iniciativa i les seves consideracions. Però jo, en tot cas, aprofitant la compareixença d'avui, volia significar, en qualsevol cas, que aquest és un tema que des dels col·legis professionals ens interessa en gran mesura. De fet, el Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya és una iniciativa que formalment té una vida –aviat serà de dos anys ja–, però que parteix d'una inquietud i d'una realitat molt anterior en el Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, i que vam ser nosaltres que vam arrencar aquesta proposta, però que de seguida va comptar amb la complicitat de dos col·legis més, com són el d'Arquitectes i el d'Economistes, en coincidir, doncs, que ells teníem inquietuds semblants i es trobaven en un procés de maduració amb relació a la proposta que al final vam articular, doncs divers, però prou avançat.

És una iniciativa important, i en aquest moment compta també amb l'adhesió formal –ja forma part del Patronat de la Fundació– el Col·legi de Camins, la demarcació de Catalunya del Col·legi de Camins. I també tenim un conveni amb la Cambra de Contractistes amb relació a un tràmit particular dels tràmits arbitrals, que seria la concòrdia d'obra. Ens sembla molt interessant que des de qui ha confeccionat la llei, doncs, hagi recollit la nostra inquietud i el nostre interès, que també amb relació a l'obra pública es pugui considerar la tramitació arbitral com un procés de mediació i d'arbitratge per a la resolució de conflictes, i que, en aquest sentit, doncs, la nostra satisfacció i quedem a la vostra disposició, també, per poder-hi aprofundir en la mesura que ho cregueu interessant.

El president

Moltes gràcies. Ara, si hi ha algun grup parlamentari que desitja, doncs, alguna ampliació o alguna pregunta, és el moment de fer-ho. El senyor Rull, per Convergència i Unió.

El Sr. Rull i Andreu

Moltes gràcies. En primer terme, saludar de manera molt emfàtica l'honorable senyor Joan Vallvé, que va ser conseller del Govern d'aquest país, també diputat d'aquesta cambra, i que, doncs, per Convergència i Unió, i em sembla que pel conjunt de grups, és un honor que torni a comparèixer amb una condició diferent; també els senyors Àlex Zaragoza i Antoni Maria Grau.

Molt ràpidament, perquè vostès ens posen sobre la taula elements que a mi em sembla que ens han de fer reflexionar al conjunt de grups parlamentaris, perquè són elements que s'han anat reiterant durant les diverses compareixences. N'hi ha dos, que és tot allò que fa referència al visats, per una banda. I per altra ban-

da, el tema de túnels, obres complexes, no? Es parlava d'obres singulars, es parlava d'obra..., en general, el consell d'obra pública de Catalunya; en qualsevol cas, incorporem aquesta idea. Em sembla que és tan reiterada i tan constant per part dels diversos compareixents, encara que es formulí de manera diferent, que ens sembla que no ens costarà excessivament de bastir un consens en aquest sentit.

I simplement una pregunta amb relació a l'arbitratge. L'altre dia, efectivament, el nostre grup parlamentari va tenir la possibilitat de reunir-se amb representants del Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya, i el que veiem és que, diguem-ne, el volum d'activitat que té, per bé que és una institució molt, molt novella, és relativament menor. Aquí, el plantejament seria com podem generalitzar, com podem aconseguir que no sigui l'excepció, sinó que sigui la norma? Diuen que els diversos col·legis, doncs, hi estan implicats, hi estan incorporats. Què n'esperen, de la pròpia llei, a banda d'haver-ho previst? A mi em sembla que, diguem-ne, aquí hi ha una constitució..., Què n'esperen dels poders públics?, en la mesura que vostès mateixos ja estan compromesos en aquesta línia, no? Com podríem aconseguir que aquests diversos compromisos, doncs, home, es traduïssin en una actuació que ens permetés això, que l'arbitratge no fos l'excepció sinó que fos la norma?

Gràcies, senyor president.

El president

Sí, moltes gràcies, senyor Rull. Si li sembla fem..., acumulem totes les intervencions dels grups. Gràcies. El senyor Labandera, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, president. També saludar la presència dels representats de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya i, sobretot, per part del nostre grup, tenir en compte alguna de les qüestions que heu plantejat per a la seva anàlisi. Una altra cosa es que després derivin o no en esmenes i modificació del text, però sí el tema de l'anàlisi, com el tema de les auditories tècniques i la modificació d'allò que fa referència al consell de túnels, que no és exclusivament el nom, sinó que també fa la cosa, d'alguna manera, almenys amb una revisió.

També, per altra banda, érem conscients de la percepció positiva que teníeu que la llei recollís el tema de l'arbitratge tècnic de la forma que ho recull i, per tant, d'aquesta manera també dels contactes com a grup que havíem tingut amb representants del col·legi, que en aquest cas eren de la Fundació per a l'Arbitratge Tècnic de Catalunya.

Agrair-vos un altre cop la compareixença, i tot allò que ens pugueu fer arribar formulat perquè pugui ser tractat, tenim el compromís d'analitzar-ho perquè pugui incorporar-se a la llei, si és convenient, si s'escau.

Gràcies.

El president

Gràcies senyor Labandera. Per Esquerra Republicana, el senyor Vigo té la paraula.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Agrair-los, en primer lloc, al senyor Antoni Maria Grau, al senyor Àlex Zaragoza i molt especialment al senyor Joan Vallvé, no perquè sigui de Convergència, sinó perquè ens coneixem, sabem que és una persona amb un gran sentit de país, i sobretot una gran persona, i aquesta és una gran consideració que va per sobre de qualsevol altra.

Agrair-los també les reflexions que ens han fet sobre temes menors, com el del lèxic, o no tan menors sobre l'auditoria tècnica de l'obra, amb la matisació que ens feien, els consells assessors, que és un tema que ha sortit en altres col·legis que demanaven que tingués un altre nom, que no fos un consell assessor de túnels, sinó que d'altres deien «d'obra singular», o fins i tot «de l'obra pública de Catalunya», i vostès aquí ens posen «d'obres complexes». Bé, suposo que al final ens posarem d'acord i trobarem una paraula que ens vagi bé a tots.

També, quant a les reflexions que ens feien sobre l'arbitratge i la mediació de conflictes. I que, per tant, doncs, estic segur que aquests suggeriments i aquestes reflexions que ens han fet tindran cabuda en aquesta ponència que encetarem aviat en el tràmit de la llei.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Vigo. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la senyora Dolors Clavell.

La Sra. Clavell i Nadal

Gràcies, senyor president. Més que gràcies als compareixents per estar aquí en representació dels professionals enginyers industrials de Catalunya.

Jo els voldria plantejar un parell de qüestions que casualment són coincidents amb les que ens han sorgit en la compareixença dels professionals enginyers de camins, eh? I amb això no vull estimular els seu esperit competitiu, sinó que, una mica, entre tots plegats puguem anar sintetitzant què és el que volem.

Hi ha aquesta reiterada referència a les indefinicions. I és cert que segurament no estem..., tots plegats no estem massa contents d'algunes indefinicions del text. I, per tant, els agrairíem que ens poguessin ajudar a definir això que en diem complexitat, perquè aquí ha sortit. Allò..., què és una obra complexa? Què és una obra singular? Ens referim a la repercussió social que té una determinada obra perquè passa per sota de les nostres ciutats, per exemple? Ens referim a l'import econòmic? Ens referim als riscos per la seguretat? Ens aniria bé que ens poguessin ajudar a concretar on fixaríem aquesta singularitat i aquesta complexitat. Que potser no cal que sigui ara, sinó en un altre..., un dia d'aquests, diguéssim, en un altre moment, però sí que apreciem que

és un aspecte sobre el qual hi hem de donar un parell de voltes més.

I per altra banda, el tema dels visats, que ha sortit reiteradament, i jo els diria una mica també el que deia a l'altre col·lectiu: d'acord amb les seves apreciacions i aportacions, però també voldríem que signifiqués un compromís per millorar com funciona tot aquest sistema dels visats. Perquè estaran amb mi que, en massa supòsits, ens trobem en que és un mer mecanisme de satisfacció d'interessos col·legials, però no professionals, des del punt de vista dels mateixos professionals. I aquí hem d'avançar i millorar molt més en aquesta comprovació de continguts a què vostès feien referència, però que no sempre i en tots els casos es produeix i aquí hi ha un gran camí a recórrer i a millorar entre tots plegats.

Res més.

El president

Moltes gràcies, senyora Clavell. Pel Grup Mixt, té la paraula el senyor Domingo.

El Sr. Domingo Domingo

Muchas gracias, señor presidente. Únicamente agradecer la presencia de los señores Grau, Zaragoza y Vallvé, y disculpar que solamente haya podido asistir a la intervención del señor Grau.

En primer lugar, la exposición que he tenido el placer de escuchar, realmente entra perfectamente en el tema de la concordia de obra. Yo creo que es un aspecto positivo y que me gustaría que fuera un poco desarrollado cómo se está plasmando este aspecto en la actualidad.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Domingo. Ara, doncs, el col·legi tindrà la paraula. Gràcies.

El Sr. Joan Vallvé Ribera

Bé, molt breument, només per una referència. Agrair en primer lloc, naturalment, totes les aportacions dels grups parlamentaris que ens acaben de fer. I començaria només referint-me a la pregunta que ens feia el diputat de Convergència i Unió, el senyor Rull, en el sentit que nosaltres, de cara a l'arbitratge, ens satisfà, i així ho hem manifestat, tal com queda expressat en el text de la llei l'article relatiu, que em sembla que és l'article 53, i tal com considera la funció de l'arbitratge. Naturalment, estem convençuts que, d'acord que el paper que aquest tribunal té en aquest moment en tot el que fa referència a les obres que es duen a terme a Catalunya, la nostra funció és encara reduïda. Nosaltres, en aquest sentit ens hem adreçat diverses vegades a l'Administració demanant, doncs, que, naturalment, en l'obra pública, en els contractes d'obra pública, doncs es pugui recollir també que l'arbitratge del Tribunal d'Arbitratge Tècnic, de l'arbitral de Catalunya pot ser, doncs, un element per dirimir els casos de desacord que es produeixin. Això és una taxa que estem fent, naturalment prop del Govern, prop de les conselleries implicades, i esperem,

doncs, amb això poder augmentar, d'una banda el paper d'aquest Tribunal Arbitral Tècnic, i d'altra banda, doncs, disminuir els litigis que, en qualsevol cas, porten un endarreriment en tot el tema de les obres.

I voldria també, llavors, en un altre aspecte, referir-me a la il·lustre diputada d'Iniciativa, quan s'ha referit, doncs, al tema dels visats. Escolti, jo crec que els visats, nosaltres hem de millorar, evidentment, la forma amb què els duem a terme, però en cap cas, en el cas de la nostra corporació, els visats responen als interessos professionals, sinó que creiem que es fan amb la màxima funcionalitat, amb un anàlisi de continguts, amb la màxima eficàcia possible. En aquests moments, al visat, hi hem incorporat la fórmula també del visat electrònic, la qual cosa permet, doncs, que un enginyer pugui presentar un visat des de qualsevol terminal d'un ordinador de Catalunya, i poder ser visat, doncs, a distància. Des de la Vall d'Aran se li pot visar un visat a Lleida, o des de qualsevol ciutat de la circumscripció de Barcelona, li podem visar el visat electrònicament, no cal en aquest sentit desplaçar-se. Per tant, nosaltres procurem que el visat sigui també..., i som conscients que ha de ser no únicament un tràmit, sinó una valoració de continguts de tot allò que el visat ha de correspondre. I en darrer terme, el visat ha de ser un afegit a la qualitat del projecte, ha de ser una certificació de la qualitat del projecte. Si no féssim això, crec que estaríem fent un mal paper amb el que correspon realment a la funció dels visats i a la funció del col·legis professionals en aquest sentit.

El Sr. Àlex Zaragoza i Montpel

A veure, dels diferents comentaris, voldria dir dues coses. Si de cas, recollir l'últim punt del tema dels visats.

En aquest cas, jo sóc un professional que visa projectes; o sigui, a més de participar en el col·legi, ser membre de la junta, sóc un tècnic que fa projectes i viso. Aleshores, entenem –i aquí jo puc dir-ho positivament– que el col·legi fa una revisió del contingut en tan que el contingut sigui el que ha de ser. Al col·legi no li toca –perquè per això, en teoria, i aquí és on entren els tècnics–, diguem-ne, revisar si el càlcul d'aquell contingut és correcte o incorrecte, que això en principi no tocaria a cap col·legi, diguem-ne, no?, és a dir, els tècnics que presenten un document són responsables d'aquell document. No obstant, aquesta revisió de contingut, diguem-ne, que hi hagi, doncs, l'estudi sobre seguretat i salut, els estudis de geologia, hi hagin els estudis de foc, etcètera, hi siguin, crec que és molt important. De fet, en el col·legi, ja es va treure la ISO fa uns quants anys, al nostre col·legi, i aquesta ISO obliga que aquests projectes tinguin aquest contingut; si no, es retornen. O sigui, és tan senzill com que, si no el tenen, es retorna. Bé, potser és un pas, no?, entre el zero i el cent, doncs, bé, estem molt més a prop del cent que del zero, diguem-ne, no? Bé això és un comentari.

I després voldria fer un comentari referent al tema d'obres complexes. I potser és un comentari més personal, perquè en el meu cas, us explico una situació real, no? És a dir, jo en aquests moments sóc director d'unes obres, d'obra pública, de fer ascensors a la xarxa del metro. Les obres d'aquests ascensors..., doncs fer un ascensor o fer uns ascensors en una estació, potser estem

parlant d'una obra d'un milió d'euros, per tant no és una obra excessivament de molt volum econòmic. Però quan aquest ascensor es fa just a tres metres davant de la Casa Batlló, doncs té una repercussió brutal. I ara aquí hem dit: «Bé, per tant és un problema que és la Casa Batlló, que és al passeig de Gràcia, per tant social, tècnic, perquè tècnicament s'ha de fer una obra complexa allà davant.» I ara us posaré un altre exemple. Aquest mateix exemple el tenim al carrer Consell de Cent - Girona. I allà no hi ha la Casa Batlló, però hi han uns veïns que els tenim molt propers i que, per tant, estan molt sensibilitzats. I no té res a veure una cosa amb l'altra, però, en canvi, tornem a tenir un problema social real, un problema d'obra complexa, perquè és una obra que l'hem de fer en un espai contingut, perquè no podem ocupar tot l'espai que volem, lògicament, la ciutat ha de seguir vivint. I llavors, a veure tu..., feia el comentari que es feien..., quatre punts que deien: «És un tema social? És un tema de seguretat? És un tema d'import? O és un tema tècnic?» Jo crec que és una suma. I ho dic així de clar. I segurament és difícil dir què pesa més, eh? És a dir, una obra tècnicament molt complexa? Ara diria: enmig d'un camp, possiblement com que té molt poca repercussió, doncs, s'ha de fer tècnicament ben bé, però, diguem-ne, que la capacitat de posar mitjans i de poder-la desenvolupar millor o amb més qualitat és més fàcil. En el moment que estàs en un àmbit urbà, possiblement en un àmbit, diguem-ne, extraurbà, i en un àmbit, diguem-ne, que socialment molt compromès pel dia a dia, doncs això fa que aquella obra acabi sent molt complexa, a més a més de tècnicament, per l'entorn que l'envolta, eh? Era potser una precisió personal que l'estic vivint, doncs, en el dia a dia.

Gràcies.

El Sr. Antoni M. Grau i Costa

Algun comentari complementari amb relació a l'arbitratge en general, i algun comentari amb relació més concretament a la concòrdia d'obra.

Amb relació a l'arbitratge en general, és veritat, com deia abans, que el Tribunal Arbitral Tècnic de Catalunya just el 30 de juny farà dos anys que es va constituir i es va presentar públicament, i que durant el temps que passa, doncs, des del 30 de juny del 2005 fins avui, doncs, hem resolt pocs laudes, però és que tenim una sèrie de condicions que fan, d'una forma inevitable, que sigui així.

La primera és que no vivim dintre d'un món en què l'activitat té una cultura d'arbitratge, i per tant aquest és un procés que s'ha d'anar construint amb el temps. I en aquest procés és molt important que institucions com la nostra, doncs, impulsem l'ús de l'arbitratge com un procediment de resolució de conflictes, ràpid, i barat i eficaç. Nosaltres, en aquest sentit, en hem centrat només en els temes que tenen una complexitat tècnica important, si no, ja hi han altres mecanismes, ja hi han altres tribunals d'arbitratge. És molt important que des de l'Administració i des de les institucions públiques també es vagi treballant en aquesta direcció, per fomentar-ne l'ús i parlar, doncs, de les excel·lències que pot tenir un procés d'aquest tipus.

Però després hi ha una altra qüestió que és difícilment resolta, si no és en el decurs del temps, que és el cicle de maduració fins que es resol un litigi, no tant per la mateixa resolució del litigi, sinó... Necessitem que les parts que se sotmeten a l'arbitratge ho facin constar de forma explícita en els seus documents contractuals. Necessitem que, malauradament per a ells, aparegui un conflicte al cap d'un temps. I necessitem, doncs, que les circumstàncies, doncs, siguin favorables perquè aquest conflicte sigui del Tribunal Arbitral i nosaltres resollem. Nosaltres tenim el compromís que qualsevol arbitratge es resol amb un termini màxim de sis mesos i amb uns costos que estan molt tabulats, amb unes tarifes que són públiques en la nostra web o en els nostres documents. Però clar, cal que tot aquest procés es produeixi, eh? Afortunadament..., bé, de moment hem tingut pocs litigis que hem resolt, perquè ens n'han convergit pocs en aquest sentit. Difícilment, si no aconseguim que s'estengui la pràctica de fer servir la clàusula arbitral —que ho recomanem nosaltres— o semblants en els contractes entre particulars, doncs, s'usarà aquest mecanisme.

Llavors, amb relació al procediment de concòrdia d'obra. Nosaltres l'hem articular com un procediment particular dintre dels procediments arbitrals nostres, que es compromet que en un termini màxim, crec recordar, de quaranta dies, el desacord es resol. I això passa, doncs, per uns terminis i unes pràctiques determinades que hem convingut amb la Cambra de Contractistes, recollint el seu sentir i, doncs, la realitat que a ells els semblava més pràctica des del punt de vista de resoldre i els interessos de les parts. Passa també, perquè hem acordat amb la Cambra de Contractistes d'Obra que establirem, i tenim establert, de fet, una llista d'àrbitres en funció de determinades especialitats, que els farem públics en la mesura que..., o amb l'objectiu que els propis contractants que ens els seus contractes, en els seus documents contractuals, doncs, volen fer constar la clàusula arbitral, si es posen d'acord, puguin fer constar també que l'àrbitre preescollit pugui ser un dels de la llista, no? I en qualsevol cas, això pretén ser un tràmit arbitral curt, molt ràpid, barat, també en aquest sentit, i a peu d'obra en la mesura que sigui possible, eh?, almenys fent servir aquest símil.

Comentar, en tot cas, que l'acord amb la Cambra de Contractistes i la introducció d'aquest procediment particular és molt recent. I aprofitarem la setmana de Construmat, perquè dintre del mateix saló presentarem, conjuntament els quatre col·legis que formem part del tribunal més la Cambra de Contractistes, aquest procediment, com un procediment de resolució pel que és l'obra.

El president

Bé, doncs, agrair als representants del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya la seva compareixença i, doncs, en les persones del seu president, el senyor Joan Vallvé, del senyor Àlex Zaragoza, membre de la Junta de Govern, i del senyor Antoni Maria Grau, que és el director general del Col·legi Oficial i de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya.

Suspenem, doncs, un moment la sessió. Gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i es reprèn a tres quarts de dues i dos minuts.

El president

Bé, reprenem la sessió.

Projecte de llei de l'obra pública (nomenament de la ponència) (tram. 200-00008/08)

Qui falta? (*Pausa.*) Ah, perdó! Sí? (*Pausa.*)

Pel nomenament de la Ponència del Projecte de llei de l'obra pública. Per part de Convergència i Unió?

El Sr. Rull i Andreu

Sí. Gràcies, senyor president. Seré jo mateix. Si em permet, no voldria deixar passar l'ocasió, en aquesta Comissió de Política Territorial, per commemorar els tres-cents anys d'un esdeveniment, diguem-ne, que ha tingut una transcendència greu per a aquest país, que va ser la batalla d'Almansa.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, il·lustre diputat. Per part del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, qui serà el...?

El Sr. Pujol Badà

El senyor Roberto Labandera, serà.

El president

Moltes gràcies, senyor Pujol. Per part d'Esquerra Republicana de Catalunya?

El Sr. Vigo i Sallent

Sí, jo mateix, senyor president.

El president

Moltes gràcies. (*Veus de fons.*) Pere Vigo, sí. Per part d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa?

El Sr. Milà i Solsona

Sí, proposem la diputada senyora Dolors Clavell.

El president

I per part del Grup Mixt?

El Sr. Domingo Domingo

Señor presidente... Jo mateix.

El president

Gràcies, al senyor Domingo. Dir-los també que, per part del Grup Popular, tinc un escrit aquí en el qual es proposa la senyora Dolors Montserrat i Culleré.

Bé, per tant, doncs, com que no hi ha cap més punt en l'ordre del dia, s'aixeca la sessió i queda nomenada la ponència.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i tres minuts.